

ANUNCI

L'Ajuntament de Molins de Rei, en sessió celebrada el dia 31 de maig de 2022, va acordar, entre d'altres assumptes, aprovar inicialment l'establiment del Servei públic municipal MUSEUS MOLINS, el seu reglament i el projecte d'establiment del Servei Museus Molins (expedient 2/2022/ENGES).

Un cop sotmès l'expedient al tràmit d'informació pública i audiència, d'acord amb l'article 178.1 b) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya i amb els articles 49 i 70 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i 160.1 del Decret 179/1995, de 13 de juny pel qual s'aprova el reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens locals, es publiquen íntegrament els documents de l'expedient en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, de conformitat amb l'article 70.2 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril reguladora de les Bases de règim local i amb l'article 66 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, als efectes de l'entrada en vigor del reglament corresponent i fer referència al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de la publicació al Butlletí Oficial de la Província.

Text íntegre del projecte d'establiment del Servei Museus Molins

SUMARI

PROJECTE D'ESTABLIMENT DEL SERVEI MUSEUS MOLINS	2
1. ASPECTES GENERALS I OBJECTIUS A ASSOLIR AMB EL NOU SERVEI	2
2. CARACTERÍSTIQUES DEL SERVEI	3
2.1 Els centres	3
2.1.1 El Museu del Renaixement	3
2.1.2 El Museu Municipal	6
2.2 Recursos personals	10
2.2.1 Recursos humans i Registre de Museus de Catalunya.....	10
2.2.2 El Museu Municipal i el Museu del Renaixement.....	12
2.2.3 Conclusions i proposta.....	13
3. FORMA DE GESTIÓ DEL NOU SERVEI I RÈGIM JURÍDIC DE L'ENCÀRREC.....	15
3.1 La societat municipal Molivers	15
3.2 Règim jurídic de l'encàrrec.....	18
4. ESTUDI ECONÒMIC FINANCER.....	19
4.1 El Museu Municipal en l'actualitat	19
4.2 El nou Museu del Renaixement	22
4.3 Resultat econòmic global del servei Museus Molins	23
4.4 Preus del servei	26
5. REGIM ESTATUTÀRI DELS USUARIS	26
6. REGLAMENT DEL SERVEI	27

PROJECTE D'ESTABLIMENT DEL SERVEI MUSEUS MOLINS

1. ASPECTES GENERALS I OBJECTIUS A ASSOLIR AMB EL NOU SERVEI

L'objectiu del nou servei municipal de Museus Molins, d'acord amb el projecte que es desenvolupa a continuació a partir de la definició de les característiques tècniques i de funcionament futur i a partir d'uns béns i infraestructures que hi quedaran adscrites i afectes al servei públic, és que els veïns i visitants hi puguin trobar una proposta cultural interessant, participativa, lúdica i científica, fomentant una oferta de qualitat a partir de la custòdia, preservació, conservació, documentació, recerca i difusió de la seves col·leccions i del patrimoni i la memòria històrica del municipi.

Atenent al que s'ha esmentat a la memòria justificativa, el nou servei Museus Molins complirà als objectius recollits en el marc legal establert per la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural català i en la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus on s'hi troben amb més detall les finalitats dels museus. Així com en el Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990 i tenint present el Pla de Museus 2030, pla d'acció aprovat per la Generalitat de Catalunya per el conjunt de museus del país i que dissenya un nou sistema de museus.

En relació als objectius de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus (LM) que defineix el concepte de museu a l'article 1:

1-1 Són museus, als efectes d'aquesta Llei, les institucions permanents, sense finalitat de lucre, al servei de la societat i del seu desenvolupament, obertes al públic, que reuneixen un conjunt de béns culturals mobles i immobles, els conserven, els documenten i estudien, els exhibeixen i en difonen el coneixement per a la recerca, l'ensenyament i el gaudi intel·lectual i estètic i es constitueixen en espai per a la participació cultural, lúdica i científica dels ciutadans.

1-2 Tenen la consideració de museu els espais i els monuments amb valors històrics, arqueològics, ecològics, industrials, etnogràfics o culturals que reuneixen, conserven i difonen conjunts de béns culturals.

El nou servei de Museus Molins comptarà amb dos centres, l'actual Museu Municipal i el Museu del Renaixement.

Sobre el Museu Municipal es preveu el manteniment dels seus objectius i de les activitats i accions que desenvolupa per assolir-los.

Sobre el Palau de Requesens, a nivell local aquest és el projecte més important de recuperació de la memòria històrica del municipi i de creació de valor patrimonial i d'interès turístic impulsat en els darrers anys. L'operació s'emmarca en l'aposta de Molins per esdevenir un pol de referència de la Catalunya renaixentista com a factor d'atracció de visitants en el context del turisme cultural a Catalunya i, en

especial de l'entorn de Barcelona, a partir de a partir de les relacions de col·laboració amb el Museu Nacional de Catalunya (MNAC).

D'acord amb la proposta de pla de gestió que està elaborant l'Ajuntament: els objectius estratègics del Museu del Renaixement se centren en tres aspectes clau que en motiven l'actuació:

- Recuperar el patrimoni històric de Molins amb la rehabilitació del Palau i amb la creació d'un Museu del Renaixement.
- Dinamitzar el centre històric-comercial, amb la consolidació de l'espai urbà al voltant del Palau i de l'ús públic com a equipament cultural.
- Esdevenir un pol d'atracció turística i de projecció de Molins, amb l'oferta cultural que oferirà i amb la dotació d'un punt d'informació turística.

La intervenció proposada per al Palau de Requesens de rehabilitació i posada en valor, s'inscriu plenament en l'objectiu de conservació d'un patrimoni cultural catalogat en absoluta sinergia amb la regeneració del seu entorn. Amb la rehabilitació del Palau de Requesens, com a patrimoni local i exponent del Renaixement català, es compleix amb el que marca el Pla Especial de Patrimoni Històric i Arquitectònic de Molins de Rei (PEPHA) que té per objecte la identificació dels conjunts, edificis i elements d'interès històric i/o arquitectònic del municipi, per tal de garantir-ne la seva conservació, protecció i valoració.

En aquest sentit, l'establiment d'un servei públic integrat de museus municipals, Museus Molins, que comptarà amb dos centres o establiments museístics: el Museu Municipal i el Museu del Renaixement; és també el primer pas per a la realització del procediment d'acreditació dels dos centres i les seves instal·lacions per tal de poder registrar-los al Registre de Museus de Catalunya, el inventari dels museus del país.

2. CARACTERÍSTIQUES DEL SERVEI

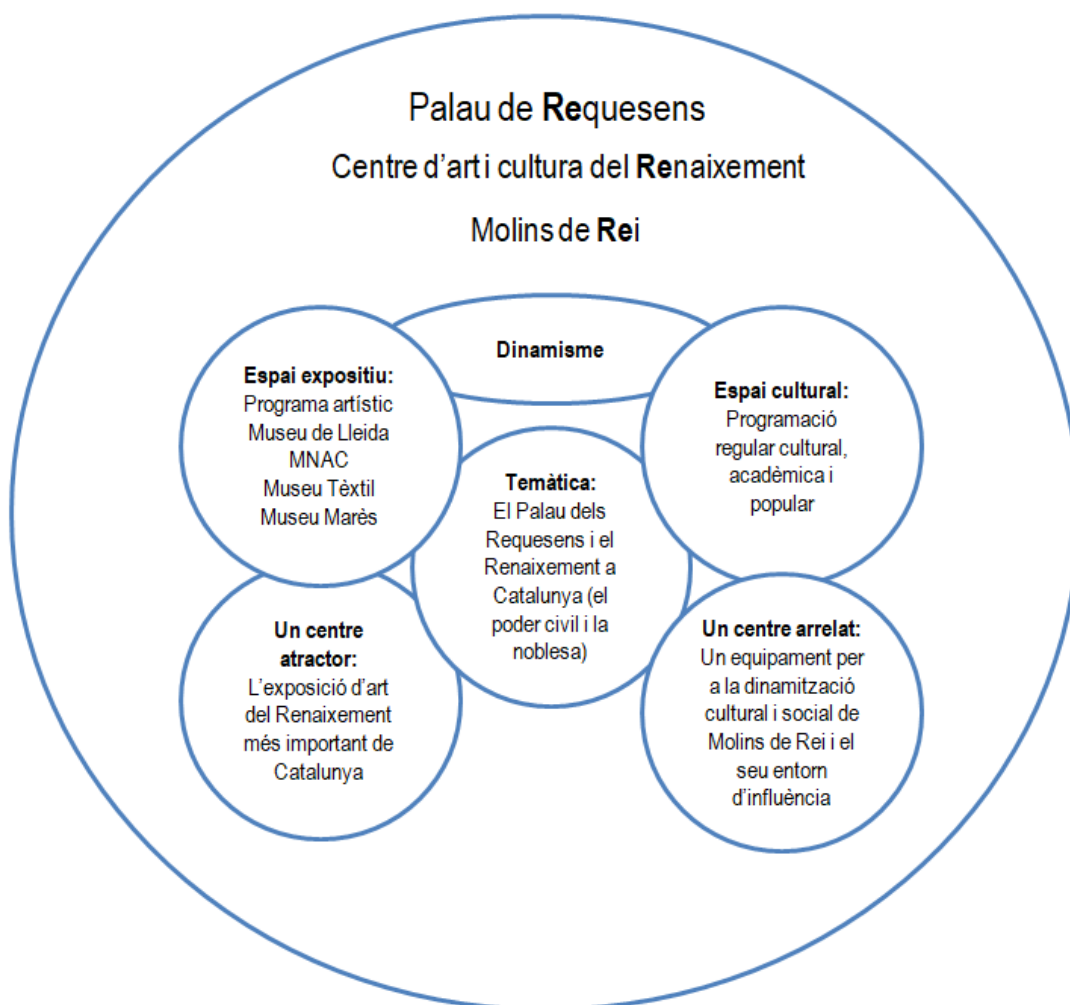
2.1 Els centres

2.1.1 El Museu del Renaixement

El projecte del Palau de Requesens es basa en la restitució històrica i artística de l'edifici, definint-se com un espai dinàmic per a la difusió del Renaixement i del poder civil durant el segle XVI. La museïtzació del Palau, com ja s'ha referit, compta amb acords de col·laboració amb el Museu Nacional de Catalunya i altres institucions públiques i col·leccions privades, les quals facilitaran peces del seu fons adequades a l'entorn de la proposta i a la temàtica tractada. El projecte té dos vessants diferenciats: la restauració i la rehabilitació arquitectònica que posa en valor els elements històrics i l'elaboració i implementació d'un projecte museístic i museogràfic.

D'acord amb el projecte museològic de l'any 2020: "L'equipament es defineix, per tant, com un **centre museístic per a la posada en valor del Palau de Requesens i la difusió i la dinamització del Renaixement català**". Definit l'equipament com a centre museístic i apuntades les seves funcions principals, cal fer esment a **tres objectius específics** en què s'emmarcarà la seva acció i que hauran de justificar la seva sostenibilitat museística i cultural:

- Ser un centre d'art irradiador
- Ser un centre de cultura catalitzador
- Ser un centre dinàmic

El projecte, des del punt de vista museístic, en basa en **dues vessants programàtiques: l'expositiva i la de difusió**. Aquestes vessants es materialitzen entorn dos espais: les sales expositives (planta baixa i plantes superiors) i la sala polivalent (planta baixa) tal i com es mostra a les següents imatges:

Il·lustració 1 Imatge virtual de la façana del nou equipament previst al Palau Requesens segons els estudis realitzats

a. Horaris de funcionament

D'acord amb la proposta del pla de gestió, es plantegen propostes per tal d'establir un calendari i horari de funcionament del futur equipament.

Es proposen dues modalitats d'obertura del Palau Requesens que hauran de determinar-se al reglament específic del centre:

Modalitat d'horari d'obertura 1:

- Divendres tarda de 16.00h a 20.00h.
- Dissabte de 10.00h a 14.00h i de 16.00h a 20.00h.
- Diumenge de 10.00h a 14.00h
- Obertura sota demanda tots els altres dies de la setmana.

Aquesta proposta se centra a donar cobertura als visitants els caps de setmana. En els casos de les visites escolars o d'altres grups podrien sol·licitar la visita amb antel·lació. Es tracta d'un horari que minimitzaria les hores de contractació de personal d'atenció al visitant i de seguretat, que treballarien de dimarts a divendres (matí) sota demanda.

Modalitat d'horari d'obertura 2:

- Dimarts, dimecres i dijous de 10.00h a 14.00h. En aquest horari s'esperarien, sobretot, visites escolars i de turistes i grups nacionals i internacionals.
- Divendres i dissabte de 10.00h a 14.00h i de 16.00h a 20.00h, per oferir un horari ampli en els dos dies de més mobilitat.
- Diumenge de 10.00 a 14.00 hores.

En les dues modalitats proposades els dilluns es tancarà, tret dels festius. Els dies 1 i 6 de gener, 1 de maig i 25 de desembre es tancarà l'equipament.

2.1.2 El Museu Municipal

L'any 2017 es va redactar el Pla Funcional del Museu Municipal de Ca n'Ametller, doncs un any després, el 2018, s'obriria la seu principal a la casa pairal de Ca n'Ametller, restant la seu anterior situada al carrer Pintor Fortuny com a reserva visitable. Aquest document detalla les condicions tècniques, ambientals i operatives que ha de tenir la seu principal per tal d'assegurar una prestació del servei amb els nivells de qualitat requerits.

Pel que fa a la distribució funcional de l'edifici, a la **PLANTA BAIXA**, entesa com la que té l'entrada per la porta principal de Ca n'Ametller a la plaça de Catalunya, trobem:

- **Recepció**

A la planta baixa, a la dreta de la porta principal, es troba la recepció, que constitueix la primera imatge que rep el visitant a qualsevol centre o equipament i també la última quant l'abandona, per tant, mereix una atenció especial. La recepció es troba a l'interior d'un espai tancat amb fusta i vitrines i vidre a la part superior. En el seu interior hi ha un mostrador on es podrà atendre els visitants i on es trobarà tota la informació necessària dels serveis del Museu de Molins i altres de la localitat.

- **Sales d'exposició temporal**

Les sales d'exposició han de ser fàcilment accessibles per al públic i dotades de les millors condicions ambientals possibles, tant pel que fa als objectes com als usuaris.

Caldria assegurar la màxima versatilitat dels espais. Hauran de disposar de condicions tècniques adequades (focus, punts de presa de llum, sensors de vigilància, càmeres, etc).

- **Accés vertical**

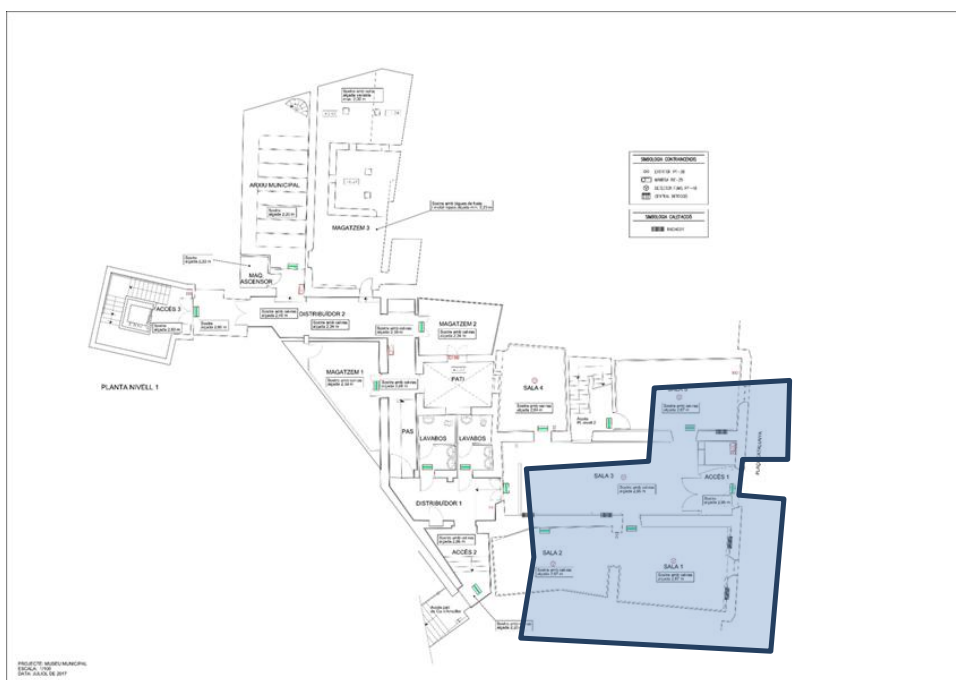
L'accés vertical a la planta segona es fa per unes escales situades a l'ala dreta de l'edifici. Les persones amb mobilitat reduïda poden accedir a l'espai d'exposició permanent des de l'entrada de la planta 1, com es descriu en un punt posterior.

- **Zona de serveis sanitaris**

Els lavabos són públics i accessibles a persones amb mobilitat reduïda

- **Magatzems de neteja**

Zones restringides utilitzades com a magatzems d'emballatges, neteja, etc.

A la **PLANTA 1**, entesa com la que té l'entrada per la porta posterior de Ca n'Ametller des de l'anomenat Pati de Ca n'Ametller, és l'accés actual per a persones amb mobilitat reduïda i que s'obre a demanda, trobem:

- **Sales d'exposició permanent**

En aquest espai s'hi mostren dues exposicions amb dues temàtiques diferents: exposició d'art dedicada la pintor Miquel Carbonell i exposició d'història de Molins de Rei.

A l'exposició d'art s'hi accedeix des de l'escala descrita a la planta inferior. La primera sala que es visita es mostra la pintura de Miquel Carbonell. A l'espai central s'hi mostres paisatges, mentre que a la sala petita s'exposen retrats . A la dreta de la porta de l'escala d'accés i al fons s'exposen quadres de gran format.

Per accedir a la col·lecció d'història s'hi pot accedir des d'un accés a l'esquerra de la porta general i es segueix un recorregut cronològic des de la Prehistòria de Molins de Rei fins època contemporània, quan es connecta amb les obres de gran format del pintor Miquel Carbonell.

- **Sala de consulta**

Com a opció complementària a la visita general de l'exposició permanent es poden fer consultes lliures o dirigides a la sala de consulta i biblioteca del museu en dies laborables, prèvia visita concertada, la qual es troba a l'antiga sala menjador de Ca n'Ametller. És una sala que també pot acollir activitats de difusió i de petit format

- **Direcció i departament tècnic**

Aquesta sala ubicada al nord de la nau central, a banda d'exercir de despatx, també funciona com a departament de consulta, reunions, recerca i conservació dels fons del museu.

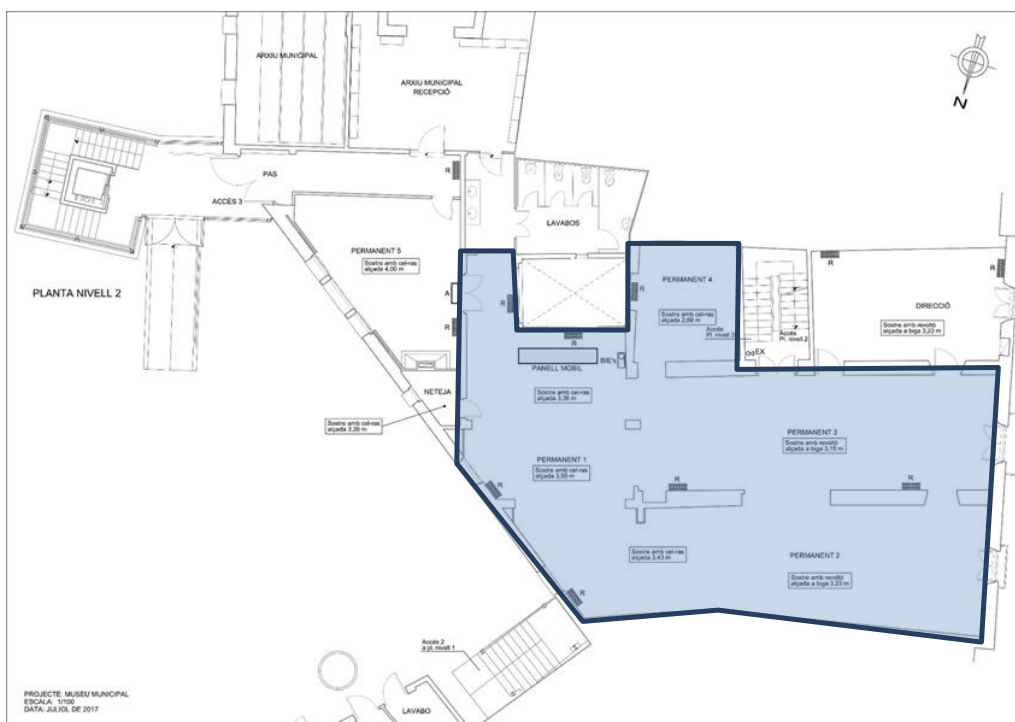
- **Lavabos d'ús del personal**

D'ús restringit per al personal i tancat amb clau

A la **PLANTA 3** trobem:

- **Sala d'actes**

És una sala per a conferències, xerrades i activitats de presentació en un espai conjunt, tot i que separat de la resta de dependències municipals.

El Pla Funcional detalla tot un seguit d'observacions i anàlisis relacionats amb les condicions de seguretat en els diferents àmbits (personal, incendis, usuaris) així com les condicions ambientals que condicionen la bona conservació dels elements exposats fent especial èmfasi a les condicions d'humitat relativa per tipus de material, la incidència i afectació de la llum i la relacionada amb la gestió a l'entorn de les peces (manipulació, vandalisme, etc.)

En podem destacar el següent extracte que conté l'essència del funcionament òptim:

Cal establir unes condicions ambientals que permetin la conservació dels elements exposats. Per a poder implementar mesures cal fer possible el manteniment en el temps de condicions ambientals i climàtiques definides que donin una estabilitat que impedeixi la degradació dels objectes. Per tant, es tracta d'actuar sobre les causes abans que calgui una restauració sobre danys que ja s'han produït sobre l'objecte.

El Museu utilitza l'antiga seu ubicada al carrer del Pintor Fortuny, 55 com a reserva visitable. Estem parlant d'un local de 220 m², llogat des de l'any 1968, que no té cap zona específica de magatzem ni cap àrea de treball intern per al registre, neteja, conservació i tractament d'objectes.

En relació als horaris de funcionament, tot i que es planteja un funcionament amb sinèrgies amb tots els equipaments museístics de la ciutat, també de cara a l'optimització de mitjans i recursos en l'operativa de l'explotació, inicialment es manté el mateix règim d'obertura actual, és a dir:

- Els dissabtes de 18.30 a 20 hores.
- Els diumenges i festius de d'11.00 a 14.00 hores.
- També es visitable la reserva del Museu al carrer Pintor Fortuny el primer diumenge de cada mes.

2.2 Recursos personals

2.2.1 Recursos humans i Registre de Museus de Catalunya

Tal i com s'ha exposat al punt anterior i a la corresponent memòria justificativa, estem davant de l'establiment del servei públic Museus Molins que compta amb dos centres d'activitat, un d'ells en funcionament i un segon, actualment en construcció. Aquesta realitat no es pot obviar, ara bé, el fet de que el Museu Municipal no compti amb cap lloc de treball adscrit a aquest centre és una oportunitat per l'estudi en profunditat de les diverses opcions d'organització i gestió, i l'adopció de les decisions que garanteixin la prestació a la ciutadania d'un servei de qualitat, de caràcter global, integrat sota una única direcció i amb una optimització dels recursos humans.

En aquest apartat cal fer especial menció al fet de que és voluntat municipal que es puguin dur a terme les accions necessàries i imprescindibles per a poder acreditar els centres i les seves instal·lacions i, quan es compleixin els requisits establerts a la normativa museística, iniciar els tràmits per inscriure'ls al Registre de Museus de Catalunya¹ segons el procediment establert².

¹ Article 5 de la LM, estableix: *L'Administració de la Generalitat ha de crear el Registre de Museus de Catalunya, el qual ha d'ésser l'inventari oficial dels museus catalans. Només s'hi poden inscriure les institucions que compleixen les condicions establertes per aquesta Llei i per les normes que la desenvolupen.*

² Capítol 4 del Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990

El Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990 i el Decret 232/2001, de 28 d'agost, sobre el personal tècnic i directiu de museus, estableixen, entre altres mesures, les necessitats de personal, les seves funcions i les seves característiques. Com s'ha dit, és voluntat de l'Ajuntament que ambdós centres puguin ser acreditats per tal de poder inscriure'ls al Registre de Museus de Catalunya, el inventari dels museus del país. És per aquest motiu que el present document planteja l'escenari de futur idoni pel que fa als recursos humans per assolir aquest objectiu d'inscripció, tot i que cal deixar constància de que no és imprescindible complir-lo en el moment d'obertura del centre, si en el moment de procedir a la inscripció. De fet la col·lecció local denominada Museu Municipal, ha funcionat òptimament amb perfils professionals adients els darrers anys i ho demostra el fet -mencionat al document de la Memòria- que forma part de la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona.

Considerem adient esposar el contingut de la normativa esmentada anteriorment:

- L'article 3 del Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990 estableix:

“Recursos humans per a la protecció

3.1 Els museus han de disposar del personal qualificat necessari per a la seva protecció d'acord amb les seves instal·lacions i la vàlua dels fons. Tots els museus han de tenir, com a mínim, una persona encarregada del control i l'organització de les mesures de seguretat i de conservació, i un nombre de vigilants que no ha de ser mai inferior a dos durant les hores en què el museu es trobi obert al públic.”

- El Decret 232/2001, de 28 d'agost, sobre el personal tècnic i directiu de museus estableix:

Article 1

Dotació de personal tècnic en els museus

1.1 Els museus han de disposar del personal tècnic necessari per a poder desenvolupar les seves funcions correctament.

1.2 La dotació de personal de cada museu s'ha de determinar en funció de les característiques, el volum o l'abast territorial de les seves col·leccions i dels seus serveis. Tots els museus han de tenir, com a mínim, un tècnic superior de museus.

Article 2

Funcions del personal tècnic superior de museus

Són funcions pròpies del personal tècnic superior de museus:

- *La planificació i la proposta d'adquisicions museístiques.*
- *L'inventari, la documentació, la catalogació, la protecció i la conservació dels fons del museu.*
- *La coordinació i el control del personal encarregat de vetllar per la integritat de les col·leccions i la seguretat del museu.*

- *La planificació i l'execució o el control de les activitats de restauració dels objectes del museu.*
- *La conceptualització i el control tècnic de projectes d'exposició.*
- *La participació en l'elaboració de projectes museològics i de qualsevol altre pla director del museu.*
- *La planificació i l'execució de programes de recerca d'interès per al museu.*
- *La planificació i l'avaluació d'estudis de públic.*
- *La planificació i el control de les publicacions del museu.*
- *La planificació, l'execució i l'avaluació de programes i activitats pedagògiques i de difusió.*
- *El peritatge i la taxació d'objectes d'acord amb el que estableix l'article 14.2 de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus.*
- *Qualsevol altra activitat o funció de caràcter museològic que li delegui la direcció o que li sigui encomanada pels òrgans de govern del museu.*

Article 3

Formació i selecció del personal tècnic superior de museus

3.1 El personal tècnic superior de museus ha de tenir una titulació superior universitària i els coneixements específics en museologia que s'indiquen a l'annex d'aquest Decret.

Article 4

Del personal tècnic auxiliar

El personal dels museus que realitza funcions tècniques auxiliars no reservades al personal tècnic superior de museus ha de tenir la titulació acadèmica i els coneixements tècnics específics necessaris per assegurar el compliment de les funcions que se li encomanin.

Article 6

Direcció dels museus

6.1 Els museus han de tenir un director amb titulació superior universitària i els coneixements necessaris sobre museologia i sobre la temàtica del museu. En els museus on hi ha una única persona amb titulació superior, aquesta ha de ser tècnica superior de museus i ha d'exercir la direcció del museu.

6.2 Són funcions de la direcció dels museus organitzar, planificar, executar i avaluar els recursos econòmics, tècnics i humans, i els programes de conservació, documentació, difusió i recerca.

2.2.2 El Museu Municipal i el Museu del Renaixement

Tal com s'ha esmentat a la Memòria Justificativa, l'Ajuntament disposa de dos documents de treball tècnic -un sobre cadascun dels centres- de caire indicatiu i propositiu elaborats per experts externs que fan esment, entre altres aspectes, als recursos humans.

Per una banda, el Pla Funcional del Museu de Molins de Rei exposa:

“Es calcula que el mínim necessari per tal de posar en marxa un equipament de les característiques del Museu de Molins de Rei són tres llocs de treball fixes.

- 1 tècnic en funcions de direcció del Museu
- 1 Vigilant de seguretat
- 1 Auxiliar de control de sales

A banda d'aquests caldria preveure espai per als següents llocs eventuals:

- 1 tècnic en funcions de conservador per al control dels fons
- 1 tècnic en funcions de difusió
- 1 monitor en funcions d'explicació general

Aquests llocs seran discontinus i la forma de proveïment pot ser mitjançant contracte temporal, becari, empresa de servei, voluntariat, etc...

Com a Museu Municipal comparteix serveis amb la resta de l'Ajuntament, per tant, els serveis de manteniment ordinari, el suport administratiu i el servei de neteja, van a càrrec de l'Ajuntament. Per tant, s'ha de pensar en espai per a sis persones, encara que no necessàriament estaran ocupats a la vegada”.

Per l'altra, Pla de gestió del Palau de Requesens en relació a les necessitats de mitjans personals, estableix els següents professionals amb dues alternatives de dedicació horària segons l'horari d'obertura del equipament. Aquestes són:

- 1 director, tècnic Cat. A 1
- 1 auxiliar administratiu Cat. C2
- 1 vigilat Cat. C1
- 1 vigilat Cat. E
- 1 conservador Cat. B
- 1 tècnic C2

2.2.3 Conclusions i proposta

De la normativa de museus catalana ja esmentada, resulta que els recursos humans mínims son:

- 1 director Cat. A1
- 2 vigilants sempre que els centres estiguin oberts

A partir dels mínims esmentats anteriorment, dels dos documents mencionats a l'aparat anterior i de la necessitat, esmentada al document de la Memòria Justificativa, d'una unitat en la direcció del servei de

Museus Molins, es preveu a una sola direcció que exercirà les funcions directives que li atribueix la legislació vigent als dos centres.

Cal fer menció específica al document del Pla de gestió del Palau de Requesens que detalla exhaustivament les funcions i tasques a desenvolupar pel personal i que son extrapolables als dos centres del servei de Museus Molins. Així, el servei s'organitza al voltant de quatre àrees liderades per la direcció:

- Dinamització
- Difusió
- Conservació i documentació
- Administració

Així doncs, caldrà que la direcció compti amb un tècnic de suport A2, amb suport administratiu i els vigilants corresponents. En resum, aquestes són les necessitats de personal pel servei de Museus Molins:

- 1 director, tècnic Cat. A1, a jornada completa
- 1 auxiliar administratiu Cat. C2, a jornada completa
- 1 vigilant servei
- 1 vigilant auxiliar
- 1 tècnic A2
- 1 monitor/guia C2

Direcció

Pel que fa a la personal de direcció, les seves funcions i requisits, caldrà atendre el que marca el Decret 232/2001, de 28 d'agost, sobre el personal tècnic i directiu de museus (DOGC 3471). La gestió dels museus haurà de ser professional, amb vocació de servei públic, flexible i adaptable a les necessitats, disponibilitats i capacitats dels centres. La direcció és la màxima responsable amb les següents funcions generals que es sumen a les establertes a la legislació mencionada:

- Recomanar i desenvolupar tot tipus de tasques i plans d'actuació i informar als òrgans de govern.
- Direcció institucional i relacional: promoure les relacions institucionals amb els museus involucrats, especialment amb el MNAC; amb les institucions acadèmiques; amb l'administració pública en general; amb el sector turístic i amb d'altres sectors públics o privats que siguin d'interès. Promoure sinèrgies externes amb l'oferta dels dos equipaments.
- Direcció museològica i d'arxiu: preservar, investigar i difondre el coneixement especialitzat en l'especificitat dels equipaments.

- Direcció tècnica de l'explotació i control dels serveis al visitant: planificar i organitzar els recursos humans dels equipaments, dirigir i coordinar la gestió diària de l'equipament i mantenir el control de la gestió financera.

Equip tècnic

La direcció ha de comptar necessàriament amb un suport tècnic i administratiu que traslladi al dia a dia els objectius del centre i que col·labori en la bona gestió de l'equipament. Així mateix, ha de fer front a les tasques de suport a l'administració, a l'atenció al públic i punt d'atenció turística al Museu del Renaixement, a la conservació de la col·lecció i al manteniment ordinari.

3. FORMA DE GESTIÓ DEL NOU SERVEI I RÈGIM JURÍDIC DE L'ENCÀRREC

3.1 La societat municipal Molivers

L'empresa Molivers Societat Municipal SL, (anteriorment denominada Molins Energia, SL) amb CIF B61730933, prèvia aprovació dels seus estatuts i constitució pel Ple de l'Ajuntament de Molins de Rei en la sessió de data 28 de maig de 1998, fou constituïda el dia 16 de juliol de 1998 davant el Notari Rafael Martínez Díez amb número de protocol 1196 i posteriorment ratificada en data 14 de gener de 1999 pel Notari Antonio Clavera Esteva amb número de protocol 25, com a societat de responsabilitat limitada amb l'objecte de gestionar el servei públic consistent en la construcció, administració i explotació de les instal·lacions d'aigua calenta sanitària i calefacció al polígon d'habitatges "La Granja de Molins de Rei".

En data 19 de juliol de 2018, el Ple de l'Ajuntament de Molins de Rei va acordar aprovar el canvi de l'objecte social de la societat, per tal d'esdevenir mitjà propi personificat del mateix Ajuntament.

En data 22 de febrer de 2018, el Ple de l'Ajuntament de Molins de Rei va acordar adquirir el 100% de les accions de la societat als demés socis que fins al moment també ostentaven participació en aquesta. En data 14 de gener de 2021, es va escripturar formalment l'adquisició del 100% de les accions, esdevenint així l'Ajuntament com l'únic soci i administrador de la societat.

Constitueix l'objecte social de la societat, entre d'altres:

"La gestió de serveis i concessions, d'aquelles obres, activitats i serveis relacionats amb els equipaments públics o béns públics de caràcter social, cultural, esportiu, d'ensenyament o comercial. També els relacionats amb la via pública com el manteniment i conservació de serveis, d'enllumenat, neteja, residus, mobilitat viària, aigua, zones blaves i aparcaments en superfície o soterrats, jardineria, jocs infantils, punts de recàrrega de vehicles elèctrics, estalvi i eficiència energètica.

La gestió de serveis socials i d'habitatge, l'aprofitament i ús de noves tecnologies, així com la gestió i administració dels serveis funeraris, d'incineració i de cementiri municipal, incloent-hi, en particular, la gestió dels tanatoris i cementiris municipals i instal·lacions dependents. Qualsevol tipus de contractació prevista en la Llei de contractes del sector públic, relacionat amb l'objecte social."

Molivers Societat Municipal SL, té la consideració de mitjà propi personificat i servei tècnic de l'Ajuntament de Molins de Rei, el qual li podrà fer encàrrecs de gestió en relació amb les activitats compreses dins del seu objecte social. Disposa dels recursos materials, humans i pressupostaris necessaris per a la consecució del seu objecte social i dels encàrrecs que rebí de l'Ajuntament. La condició de mitjà propi personificat està previst expressament a l'article 2 dels actuals Estatuts de la societat.

Precisament, en aquest context d'impuls de la societat, l'Ajuntament va incorporar un gerent a l'empresa pública l'any 2021 i a finals d'aquell mateix any va aprovar encarregar-li la gestió del servei integral de neteja i manteniment dels espais verds, les zones de jocs infantils i les àrees de socialització canina de Molins de Rei.

L'abast d'aquest encàrrec a mitjà propi personificat és aplicable per a tots els treballs següents:

- a) Manteniment i neteja dels espais verds públics (parcs, jardins, talussos, parterres, etc.)
- b) Manteniment i neteja de les zones de jocs infantils i del seu del mobiliari urbà.
- c) Neteja i manteniment de les àrees de socialització canina i del seu del mobiliari urbà.
- d) Manteniment de la xarxa de reg, que comprèn totes les instal·lacions de reg, incloent el sistema de telegestió.

Actualment l'empresa compta amb el personal i l'estructura adscrita a l'encàrrec relacionat, la majoria provinent del procés de subrogació amb el contractista que prestava el servei per a l'Ajuntament, així com amb la figura del gerent, tot i que la societat està en procés de consolidació i ampliació de la seva estructura i definició d'un organigrama de distribució i assignació de tasques i funcions.

En relació amb el balanç econòmic, s'adjunta resum de les previsions del pressupost de la societat per a l'exercici 2022.

CONCEPTES	IMPORTS	
DESPESES DE L'EXPLOTACIÓ	655.768,67 €	71.688,48 €
4. Aprovisionaments	53.926,10 €	8.675,00 €
a) Consum de mercaderies	0,00 €	0,00 €
b) Consum de matèries primeres i d'altres matèries consumibles	40.000,00 €	3.375,00 €
c) Treballs realitzats per altres empreses	13.926,10 €	5.300,00 €
6. Despeses de personal	487.276,51 €	39.015,18 €
a) Sous salaris i assimilats	361.692,78 €	28.117,89 €
b) Càrregues socials	125.583,72 €	10.897,28 €
7. Altres despeses d'exploració	112.191,06 €	22.648,30 €
a) Serveis exteriors	111.141,06 €	21.948,30 €
b) Tributs	1.050,00 €	700,00 €
a) Pèrdues, deteriorament i variació provisions per operacions comercials	0,00 €	0,00 €
8. Amortització de l'immobilitzat	2.375,00 €	1.350,00 €
DESPESES FINANCERES	0,00 €	0,00 €
13. Despeses financeres assimilades	0,00 €	0,00 €
TOTAL DESPESES	655.768,67 €	71.688,48 €

Taula 5.
HARMONITZACIÓ DE LES PREVISIONS D'INGRESSOS I DESPESES 2022 MOLINS ENERGIA SL - AJUNTAMENT MOLINS DE REI

INGRESSOS (per capítols)		DESPESES (per capítols)		
1 Impostos directes	0,00 €	1 Despeses de personal	510.693,38 €	Operacions corrents no financeres (Capítols 1 a 5. Ingressos i despeses operatives i de funcionament)
2 Impostos indirectes	0,00 €	2 Despeses en béns i serveis corrents	212.628,67 € 0,00 €	
3 Taxes i altres ingressos	691.035,00 €	3 Despeses financeres	0,00 €	
4 Transferències corrents	0,00 €	4 Transferències corrents	0,00 €	
5 Ingressos patrimonials	32.298,32 €	5 Fons de contingència		
6 Venda d'inversions reals	0,00 €	6 Inversions reals	0,00 €	Operacions de capital no financeres (Capítols 6 i 7. Ingressos i despeses relatives a les inversions)
7 Transferències de capital	0,00 €	7 Transferències de capital	0,00 €	
8 Actius financers	0,00 €	8 Actius financers	0,00 €	Operacions financeres (Capítols 8 i 9. Ingressos i despeses financeres)
9 Passius financers (deute principalment)	0,00 €	9 Passius financers (reton del deute)	0,00 €	
Total Ingressos:	723.333,32 €	Total despeses:	723.322,05 €	
RESULTAT PREVIST 2022:	11,27 €			

Amb tot l'exposat, el resultat consolidat de l'empresa previst per al 2022 serà d'**11,27 €**.

La previsió de resultat proper zero, propicia el tancament en positiu de l'exercici, alhora que juntament amb l'amortització d'immobilitzat, es poden cobrir les noves inversions o l'amortització financera si n'hi haguessin, a raó de l'import resultant del PAIF.

En conclusió, com ja s'ha ressaltat en la memòria justificativa, l'elecció d'un ajuntament de recórrer a un mitjà propi seu per executar determinades prestacions és una decisió que s'ha d'efectuar sota el criteri de l'opció que sigui més eficient. Així ho han afirmat clarament la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya (Informe 13/ 2015, de 12 de novembre) i també el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic (Resolució 105/2018, de 15 de juny; Resolució 249/2018, de 28 de

novembre), senyalant la procedència de motivar i justificar formalment i materialment l'encàrrec a un mitjà propi com a forma més adequada per satisfer les necessitats plantejades amb l'objectiu de garantir la millor opció per l'interès general i el respecte a tots els principis de la contractació pública i al principi de l'eficient utilització dels fons públics, tal i com s'ha acreditat a la memòria justificativa del present expedient d'Establiment del Servei Públic de Museus Municipals de Molins de Rei.

3.2 Règim jurídic de l'encàrrec

Els encàrrecs que efectuïn les entitats del sector públic a un ens qualificat de mitjà propi personificat no tenen la consideració jurídica de contracte i únicament han de complir les normes següents:

a) El mitjà propi personificat ha d'haver publicat a la Plataforma de Contractació corresponent la seva condició com a tal; respecte de quins poders adjudicadors la té; i els sectors d'activitat que estan compresos en el seu objecte social i en els quals seria apte per executar les prestacions que hagin de ser objecte d'encàrrec.

Sobre aquesta qüestió, s'informa que consta publicat al perfil del contractant de Molivers, SL, dins de la plataforma de contractació de la Generalitat de Catalunya, la condició de mitjà propi de l'empresa.

Així mateix, la societat està dotada de les eines necessàries (perfil del contractant inclòs dins la plataforma de la Generalitat de Catalunya i interconnectat amb la plataforma de contractació de l'Estat) per a donar publicitat a aquests encàrrecs.

b) L'encàrrec ha de ser objecte de formalització en un document que s'ha de publicar a la Plataforma de Contractació corresponent en els supòsits que preveu l'article 63.6 de la LCSP. El document de formalització ha d'establir el termini de durada de l'encàrrec.

Per la seva banda, el mateix article 63.6 exigeix que la formalització dels encàrrecs a mitjans propis amb un import superior a 50.000 euros, IVA exclòs, sigui objecte de publicació en el perfil de contractant, i que la informació relativa als encàrrecs d'un import superior a 5.000 euros s'ha de publicar almenys trimestralment. La informació que s'ha de publicar per a aquest tipus d'encàrrecs ha de ser, almenys, el seu objecte, la durada, les tarifes aplicables i la identitat del mitjà propi destinatari de l'encàrrec, i els encàrrecs s'han d'ordenar per la identitat del mitjà propi.

Finalment, als negocis jurídics que els ens destinataris de l'encàrrec formalitzin en execució de l'encàrrec rebut de conformitat amb l'article 32 de la LCSC, se'ls apliquen les regles següents:

a) El contracte queda sotmès a la LCSC, en els termes que siguin procedents, d'acord amb la naturalesa de l'entitat que els subscrigui i el tipus i valor estimat d'aquests i, en tot cas, quan el mitjà propi no sigui un poder adjudicador, se li apliquen les normes que conté el títol I del llibre tercer d'aquesta Llei.

b) L'import de les prestacions parcials que el mitjà propi pugui contractar amb tercers no ha d'excedir el 50 per cent de la quantia de l'encàrrec.

4. ESTUDI ECONÒMIC FINANCER

S'estableixen unes previsions d'ingressos i despeses d'acord amb la informació actual del servei que ja es presta (Museu Municipal) i del nou Museu del Renaixement.

4.1 El Museu Municipal en l'actualitat

Pel que fa als ingressos, el Museu Municipal rep anualment una subvenció per part de la Diputació de Barcelona dins el programa de la Xarxa de Governos Locals d'import variable. Des del 2019 fins al 2021, última concedida, és:

INGRESOS	IMPORT
2019	6.100,00 €
2020	12.000,00 €
2021	12.000,00 €
TOTAL	30.100,00 €

Pel que fa a les despeses del servei segons l'execució de les aplicacions pressupostàries relacionades amb el Museu Municipal són els següents. Es presenten dades de despesa ordinària des de 2019, doncs les dels dos últims anys poden ésser esbiaixades per la pandèmia:

2019

DENOMINACIÓ	EXECUCIÓ
Arrendament locals Museu Municipal	23.307,46 €
Assegurances de la col·lecció del Museu Municipal	0,00 €
Conserv. I rep. Material Museu Municipal	377,96 €
Conserv. Preventiva fons col·lecció Museu Municipal	2.700,00 €
Servei consergeria Museu Municipal	10.630,11 €
200 centenari canal de la infanta i 500 centenari Carles V	944,95 €
Activitats Museu Municipal	4.972,77 €
Servei consergeria i vigilància Museu Municipal	0,00 €
Servei neteja dependències Ca n'Ametller	17.096,48 €
Preset. Serv. Neteja altres espais museu: Gòtica i Pintor Fortuny	11.189,93 €
Conservació i reparació del Museu Municipal	1.785,24 €
Subministrament elèctric per al Museu Municipal	350,00 €
TOTAL DESPESES	73.354,90 €

2020

DENOMINACIÓ	EXECUCIÓ
Arrendament locals Museu Municipal	25.683,36 €
Assegurances de la col·lecció del Museu Municipal	0,00 €
Conserv. I rep. Material Museu Municipal	0,00 €
Conserv. Preventiva fons col·lecció Museu Municipal	199,65 €
Servei consergeria Museu Municipal	4.566,87 €
Activitats Museu Municipal	8.718,91 €
Servei consergeria i vigilància Museu Municipal	0,00 €
Servei neteja dependències Ca n'Ametller	17.096,48 €
Preset. Serv. Neteja altres espais museu: Gòtica i Pintor Fortuny	11.190,00 €
Conservació i reparació del Museu Municipal	798,46 €
Subministrament elèctric per al Museu Municipal	235,88 €
TOTAL DESPESES	68.489,61 €

2021

DENOMINACIÓ	EXECUCIÓ
Arrendament locals Museu Municipal	24.616,34 €
Assegurances de la col·lecció del Museu Municipal	0,00 €
Conserv. I rep. Material Museu Municipal	0,00 €
Conserv. Preventiva fons col·lecció Museu Municipal	3.807,28 €
Activitats Museu Municipal	4.526,97 €
Servei consergeria i vigilància Museu Municipal	6.494,97 €
Servei neteja dependències Ca n'Ametller	17.096,48 €
Preset. Serv. Neteja altres espais museu: Gòtica i Pintor Fortuny	11.190,00 €
Conservació i reparació del Museu Municipal	327,29 €
Subministrament elèctric per al Museu Municipal	181,31 €
TOTAL DESPESES	68.240,64 €

Les despeses de personal dels darrers anys han estat les que es detallen al quadre de sota, actualitzades amb dades econòmiques de 2022. El Museu Municipal ha comptat tradicionalment amb un tècnic temporal, ha requerit els serveis administratius de l'oficina administrativa de l'àrea d'ASP per tota la tramitació administrativa, econòmica i suport administratiu de caire general i, des del negociat de cultura s'ha realitzat la supervisió, validació i seguiment corresponent donat que el Museu Municipal és un servei adscrit a aquest negociat.

PERSONAL	DEDICACIÓ	DESPESA TOTAL
Tècnic	100%	42.026,02 €
Cap de cultura e.f	5%	2.957,32 €
Administratiu	50%	17.613,95 €
TOTAL DESPESA		62.597,29 €

Finalment mencionar que existeixen altres despeses ordinàries relacionades amb activitats que s'assumeixen des de l'Ajuntament difícils de quantificar com són despeses de comunicació i difusió, web i d'altres de les quals no es compta amb informació desagregada (llum, telèfon, aigua de les dependències de Ca n'Ametller, entre altres) com es reflecteix al quadre final de despeses del Servei Museus Molins.

El resultat final de tot l'exposat és el següent:

MUSEU MUNICIPAL ACTUALITAT	TOTAL
Ingressos 2021	12.000,00 €
Despeses 2019*	135.952,19 €
TOTAL	123.952,19 €

*Les despeses de personal estan actualitzades a 2022

Així doncs, si tenim en compte els ingressos per subvencions i les despeses de personal i les de caràcter ordinari del servei de l'any 2019 que és el darrer any amb dades més realistes, l'aportació anual de l'Ajuntament en el cas del Museu Municipal és de **123.952,19 €**. Aquesta és la xifra que cal tenir present en les projeccions de futur que s'estableixin.

Aquests costos, en el futur model de gestió unificada, es podrien optimitzar amb tota probabilitat amb la posada en funcionament del nou Museu del Renaixement, de tal manera que es que poden generar sinèrgies en el funcionament i explotació dels equipaments. Un cop gestionats conjuntament els dos museus, les partides de conservació, activitats, comunicació, web, difusió, vigilància i subministraments seran globals pels dos museus aconseguint optimització de costos, tal i com es recull en el balanç econòmic final.

Per últim, una altra despesa a senyalar correspon a les inversions. L'històric d'inversions del museu municipal des del 2019 és el següent:

INVERSIONS 2019	EXECUCIÓ
Reparació cornisa façana	4.408,07 €
TOTAL DESPESA INVERSIONS	4.408,07 €

INVERSIONS 2020	EXECUCIÓ
Restauració terra sala de consulta a Ca n'Ametller	544,50 €
Millores en l'interior c/ Pintor Fortuny	4.912,60 €
TOTAL DESPESA INVERSIONS	5.457,10 €

INVERSIONS 2021	EXECUCIÓ
Llicència claus intel·ligents Ca n'ametller i Federació Obrera	279,38 €
Millora instal·lació llum c/ Pintor Fortuny	8.315,12 €
Pintura Museu c/ Pintor Fortuny	4.912,60 €
Ampliació clima sala temporal Museu	7.635,10 €
Reparació escultura Riu Serra al pati de Ca n'Ametller	2.420,00 €
TOTAL DESPESA INVERSIONS	23.562,20 €

4.2 El nou Museu del Renaixement

El nou museu, d'acord amb l'estudi econòmic realitzat dins del Pla de Gestió, i per l'empresa NORDEST, estableix el següent desglossament dels ingressos previstos en concepte de subvencions:

SUBVENCIONS PREVISTES MUSEU DEL RENAIXEMENT	IMPORT
Generalitat	35.000,00 €
Diputació	10.000,00 €
TOTAL SUBVENCIONS	45.000,00 €

Pel que fa als ingressos que pot general el servei, un cop fetes les previsions, en el mateix informe, es desglossen de la següent manera:

INGRESSOS PREVISTOS MUSEU DEL RENAIXEMENT	IMPORT
Entrades	28.908,00 €
Serveis (visites guiades, tallers, escoltes, etc)	1.980,00 €
Lloguer sala gòtica	4.800,00 €
Botiga	6.600,00 €
TOTAL INGRESSOS SERVEI	42.288,00 €

El total d'ingressos previstos és el següent:

MUSEU DEL RENAIXEMENT	TOTAL
Subvencions previstes	45.000,00 €
Ingressos previstos	42.288,00 €
TOTAL	87.288,00 €

L'estudi descriu totes les despeses les ordinàries per aconseguir un correcte funcionament de l'equipament, cal esmentar que s'han contemplat dos escenaris segons les dues opcions d'horari d'obertura que s'han mencionat anteriorment, amb el següent desglossament:

DESPESES FIXES (SEGONS HORARIS OBERTURA)							
RECURSOS HUMANS							
	Salari brut	Cost real (SS)	Cost hora	Hores any	HORARI A 16 h/set.	HORARI B 32h/set.	
Direcció. Cat. A1	50.000,00	70.000,00	36,01	972	35.000,00	35.000,00	
Tècnic servei al usuari / Administració. Cat. C2	25.000,00	35.000,00	18,00	832 // 1,664	14.979,42	29.958,85	
Vigilant de sala 1. Cat. C1	27.216,00	38.102,40	19,60	832 // 1,664	16.307,20	32.614,40	
Vigilant de sala 2. Cat. E	18.000,00	25.200,00	12,96	832 // 1,664	10.785,19	21.570,37	
Conservador (acordar periodicitat). Cat. B. Manteniment	35.000,00	49.000,00	25,21	150,00	3.780,86	3.780,86	
Bossa d'hores Tècnic. Cat. C2	25.000,00	35.000,00	18,00	60 // 100	1.080,25	1.800,41	
Import total Recursos Humans					81.932,92	124.724,89	
SUBMINISTRAMENTS							
					HORARI A	HORARI B	
Electricitat					10.158,02	12.697,53	
Aigua (canon) i taxa metropolitana de residus.					550,00	550,00	
Telefonia / Wifi					2.000,00	2.000,00	
Import total Subministres					12.708,02	15.247,53	
MANTENIMENT							
					HORARI A	HORARI B	
Manteniment museografia					5.000,00	8.000,00	
Neteja general de l'equipament (3 dies/6 dies) (*)					16.256,16	28.930,08	
Manteniment climatització (*)					10.000,00	10.000,00	
Seguretat					1.500,00	1.500,00	
Electricitat + plaques solars + grup electrògen (*)					2.000,00	2.000,00	
Incendis					1.500,00	1.500,00	
Manteniment ascensors (*)					1.920,00	1.920,00	
Manteniment del sistema informàtic de gestió integral i eines de comunicació.					9.000,00	9.000,00	
Assegurança edifici / continent					3.000,00	3.000,00	
Assegurança contingut (en funció de les obres valorades)					2.000,00	2.000,00	
Material divers					2.500,00	2.500,00	
Import total Manteniment					54.676,16	70.350,08	
DIFUSIÓ I COMUNICACIÓ							
					OPCIÓ A	OPCIÓ B	
Elements de difusió i comunicació de les activitats					10.000,00	15.000,00	
Gestió de la comunicació					10.000,00	10.000,00	
Manteniment i actualització web i suports online					2.500,00	2.500,00	
Despeses relacionades					2.500,00	2.500,00	
Import total Difusió i Comunicació					25.000,00	30.000,00	
PROGRAMACIÓ CULTURAL ESTABLE							
					OPCIÓ A	OPCIÓ B	
Exposicions temporals i renovació col·lecció permanent					41.000,00	41.000,00	
Programes/activitats dinamització ciutadana, centre d'art i coneixement					16.000,00	25.000,00	
Despeses relacionades					3.000,00	3.000,00	
Import total Promoció i Activitats					60.000,00	69.000,00	
IMPORT TOTAL DESPESES FIXES					234.317,10	309.322,50	
IMPORTS SENSE IVA							
(*) les despeses marcades es podrien incorporar als contractes de manteniment generals de l'Ajuntament, aquesta incorporació implica la modificació dels contractes.							

4.3 Resultat econòmic global del servei Museus Molins

Per tal de realitzar una exposició de la informació el més comprensiva possible, s'ha elaborat un quadre que integra el resum tant dels ingressos, com de les despeses, dels dos centres museístics, en base a la informació esmentada als apartats anteriors:

Pel que fa als ingressos, la previsió que recull els ingressos previstos dels dos centres és la següent:

INGRESSOS SERVEI MUSEUS MOLINS	IMPORT
Museu Municipal	12.000,00 €
Museu del Renaixement	87.288,00 €
TOTAL INGRESSOS SERVEI	99.288,00 €

En referència a la despesa per al funcionament del servei Museus Molins, cal tenir presents les següents consideracions:

- Recursos humans. A l'apartat de recursos humans es recull la despesa prevista per aquest concepte sense considerar quines contractacions es durien a terme per capítol 1 o per capítol 2, donat que aquesta decisió correspon al gestor, això és Molivers. Tot i això, sabem de dos condicionants que estableix la legislació vigent que afecten a Molivers en aquesta qüestió: el director/a ha d'estar contractat directament per l'entitat gestora i el límit de contractes que l'empresa Molivers pot contractar a tercers no ha d'excedir el 50 per cent de la quantia de l'encàrrec.

Cal esmentar que tot i que als treballadors de Molivers no els és d'aplicació el conveni laboral de l'Ajuntament, s'ha emprat com a indicador de referència per establir les retribucions econòmiques en els casos en que ha estat necessari. Així, les retribucions del personal de les categories A1, A2 i C2 s'han referenciat a les retribucions del propi ajuntament; per altra banda, la quantificació de la despesa de personal de vigilància s'ha establert referenciada al pressupost per l'any 2022 del servei especialitzat que contracta el Museu Municipal per l'horari d'obertura actual.

- Horaris. Es mantenen els dos supòsits d'horaris d'obertura del Museu del Renaixement per quantificar les despeses de funcionament.
- Actualització dades econòmiques. A partir de les consultes realitzades als responsables dels diferents serveis municipals, s'han realitzat petites correccions i actualitzacions de les dades del Pla de gestió en alguns apartats.

Tenint en compte la gestió integrada del Servei de Museu Molins l'optimització de despeses que pot generar en els àmbits esmentats anteriorment en aquell mateix document, se n'obté el següent resultat:

DESPESES SERVEI MUSEU MOLINS (SEGONS HORARIS OBERTURA MUSEU DEL RENAIXEMENT)						
RECURSOS HUMANS					HORARI A	HORARI B
	Salari brut	Cost real (SS)	Cost hora	Dedicació	16 h/set.	32h/set.
Direcció. Cat. A1	50.000 / any	67.500,00		100%	67.500,00	67.500,00
Tècnic servei al usuari / Administració. Cat. C2	24.246,10	31.750,35		100%	31.750,35	31.750,35
Vigilant de sala 1. Cat. C1			19,50	832 h // 1.664	16.224,00	32.448,00
Vigilant de sala 2. Cat. E			15,00	832 h // 1.664	12.480,00	24.960,00
Tècnic A2	32.044,24	42.026,02		50% // 100%	21.013,00	42.026,02
Bossa d'hores Tècnic Auxiliar Cat. C2	24.246,16	32.183,68		puntual		
Import total recursos humans					148.967,35	198.684,37
SUBMINISTRAMENTS					HORARI A	HORARI B
Museu del Renaixement						
Electricitat					10.158,02	12.697,53
Aigua (canon) i taxa metropolitana de residus					550,00	550,00
Telefonia / Wifi					2.000,00	2.000,00
Import total subministres Museu del Renaixement					12.708,02	15.247,53
Museu Municipal - No està subjecte a variació horària						
Subministrament elèctric (1)					350,00	350,00
Aigua (canon) i taxa metropolitana de residus (2)					0,00	0,00
Telefonia / Wifi (2)					0,00	0,00
Import total subministres Museu Municipal					350,00	350,00
Import total subministres servei Museus Molins					13.058,02	15.597,53
ARRENDAMENTS RESERVES/DIPÒSITS					HORARI A	HORARI B
Museu Municipal - No està subjecte a variació horària						
Arrendament locals Museu Municipal					23.307,46	23.307,46
MANTENIMENT					HORARI A	HORARI B
Museu del Renaixement						
Manteniment museografia					5.000,00	8.000,00
Neteja general de l'equipament (3 dies/6 dies) (3)					15.789,60	31.579,20
Manteniment climatització (3)					10.000,00	10.000,00
Seguretat					1.500,00	1.500,00
Electricitat + plaques solars + grup electrògen (3)					2.000,00	2.000,00
Incendis					1.500,00	1.500,00
Manteniment ascensors (3)					1.920,00	1.920,00
Manteniment del sistema informàtic de gestió integral i eines de comunicació.					9.000,00	9.000,00
Assegurança edifici / continent					3.000,00	3.000,00
Assegurança contingut (en funció de les obres valorades)					2.000,00	2.000,00
Material divers					2.500,00	2.500,00
Import total manteniment					54.209,60	72.999,20
Museu Municipal - No està subjecte a variació horària						
Assegurances de la col·lecció del museu municipal (4)					0,00	0,00
Prest. Serv. neteja altr. espais museu: Gòtica i Pintor Fortuny					11.189,93	11.189,93
Servei neteja dependències Ca n'Ametller					17.096,48	17.096,48
Conservació i reparació del material del Museu Municipal					377,96	377,96
Conservació i reparació del Museu Municipal					1.785,24	1.785,24
Import total manteniment					30.449,61	30.449,61
Total manteniment servei Museus Molins					84.659,21	103.448,81
DIFUSIÓ I COMUNICACIÓ					OPCIÓ A	OPCIÓ B
Museu del Renaixement i Museu Municipal						
Elements de difusió i comunicació de les activitats					10.000,00	15.000,00
Gestió de la comunicació					10.000,00	10.000,00
Manteniment i actualització web					2.500,00	2.500,00
Despeses relacionades					2.500,00	2.500,00
Import total difusió i comunicació					25.000,00	30.000,00
PROGRAMACIÓ CULTURAL - PROMOCIÓ I ACTIVITATS					OPCIÓ A	OPCIÓ B
Museu del Renaixement i Museu Municipal						
Exposicions temporals i renovació col·lecció permanent					41.000,00	41.000,00
Programes/activitats					20.000,00	25.000,00
Despeses relacionades					3.000,00	3.000,00
Import total promoció i activitats					64.000,00	69.000,00
IMPORT TOTAL DESPESES FIXES					358.992,04	440.038,17

IMPORTS SENSE IVA

*Nota 1: Despesa de consums del C/Pintor Fortuny. La despesa de les dependències de Ca n'Ametller està inclosa dins la de l'Edifici. No existeix la despesa desagregada del Museu Municipal.

*Nota 2: Despesa inclosa dins la de l'edifici de Ca n'Ametller. No existeix la despesa desagregada.

*Nota 3: Despeses que es podrien incorporar als contractes de manteniment generals de l'Ajuntament, aquesta incorporació implica la modificació dels contractes.

*Nota 4: Despesa inclosa en la pòlissa d'assegurança general de l'Ajuntament. No existeix la despesa desagregada.

De tot el exposat anteriorment, es desprèn el següent balanç:

BALANÇ ECONÒMIC SERVEI MUSEUS MOLINS	ESCENARI A	ESCENARI B
Total Ingressos	99.288,00 €	99.288,00 €
Total despeses	358.992,04 €	440.038,17 €
TOTAL INGRESSOS SERVEI	259.704,04 €	340.750,17 €

De tal manera, com es pot observar, el resultat global és el que reflecteix a la taula anterior, per la qual cosa l'Ajuntament ha de preveure, en els seus pressupostos, una aportació de **259.704,04€** en l'escenari A i **340.750,17€** en l'escenari B per cobrir el funcionament d'aquest servei. Cal recordar que com s'ha dit, a data d'avui **123.952,19€** ja es destinen al Museu Municipal.

El consistori no es troba immers en cap Pla Econòmic Financer (PEF), per tant no tindria restriccions de caire econòmic per fer efectiu l'encàrrec i fer front al resultat econòmic previst, habitual, d'altra banda en la gestió d'equipaments i serveis de caire cultural, social, educatiu o comunitari.

4.4 Preus del servei

En relació als preus del servei, les ordenances fiscals actualment vigents al municipi regulen, per una banda, l'ús de les instal·lacions municipals de l'edifici de Ca n'Ametller, a través de la taxa per la utilització privativa d'instal·lacions i sales disponibles als edificis municipals, on s'estableixen un seguit de tarifes per l'ús de les sales d'exposicions o la sala d'actes, entre d'altres.

Per altra banda, es regula la taxa per la utilització de la sala gòtica del Palau Requesens, un espai que s'integrarà en el conjunt museístic del Museu del Renaixement.

En un futur, està previst establir i regular els corresponents a les properes ordenances fiscals els preus públics de les tarifes d'ús i/o accés als equipaments museístics.

5. REGIM ESTATUTARI DELS USUARIS

L'Ajuntament vetllarà pel respecte dels drets dels usuaris reconeguts a les lleis i en el reglament del servei, i especialment pels següents aspectes:

- Dret a la informació i a la participació en els termes establerts en el Reglament del Servei Museus Molins.
- Dret a la intimitat, i a la no divulgació de les dades personals que obrin als seus expedients o historials.
- Dret a no ser discriminats en el tractament per raó de naixença, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

D'acord amb el que es desenvolupa en el preceptiu reglament del nou servei (que forma part de l'expedient d'establiment, conjuntament amb la Memòria Justificativa i el present Projecte), els usuaris

dels museus municipals de Molins de Rei són els ciutadans de totes les edats, amb els drets i deures fixats a l'esmentat reglament. Els usuaris del nou servei s'atendran a allò fixat en l'esmentat reglament i els futurs reglaments de cada centre i en les ordenances fiscals vigents en cada moment.

En aquest sentit, el ROAS disposa que aquest reglament ha d'establir "el règim jurídic de la prestació" (article 159.1) i "ha de determinar l'abast de les prestacions a favor dels ciutadans" (article 159.3).

Pel que fa al concepte "règim jurídic de la prestació", hem d'entendre que engloba, almenys, els elements i pautes nuclears o essencials que regulen l'organització i el funcionament del servei públic, de manera que, entre altres possibles aspectes, ha de contemplar les prestacions que integren el servei, la seva definició i contingut (abast de les prestacions) –extrem que també té estreta relació amb les característiques del servei prèviament establertes en el projecte– i el conjunt de drets i deures dels usuaris (règim estatutari dels usuaris), aspecte que té implicacions amb el règim d'infraccions i sancions. Així, doncs, el lloc on emmarcar i desenvolupar, si escau, el règim estatutari dels usuaris és més aviat el reglament de la prestació.

6. REGLAMENT DEL SERVEI

Actualment només es compta amb el Reglament del Consell Rector del Museu Municipal de Molins, aprovat pel ple de l'Ajuntament i publicat al BOPB de data 21 d'octubre de 2014, que segons estableix al seu article 2: "*El Consell Rector del Museu Municipals es Molins de Rei és un òrgan de participació sectorial de caràcter consultiu de l'Ajuntament de Molins de Rei*". El Consell Rector formalitza la participació dels membres de l'Associació Amics del Museu i és previst mantingui el seu funcionament ordinari.

Això fa necessària una proposta de reglament de caràcter general pel servei Molins Museus per la qual cosa s'annexa al present expedient d'establiment. Es tracta d'un reglament marc del nou servei públic, d'acord amb el ROAS -el qual fa més referència a reglaments de caire intern o organitzatiu-. En el ben entès que, amb posterioritat, es desenvoluparà un reglament específic per cadascun dels centres que desenvoluparà la normativa d'ús, el regim de funcionament, la relació amb els usuaris i el règim sancionador amb la tramitació corresponent.

Molins de Rei, 17 de maig de 2022

El Cap del Negociat de Cultura e.f.,

La Cap de Serveis Jurídics e.f.,

SUMARI

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA.....	3
1. ANTECEDENTS	3
1.1 MUSEU MUNICIPAL	3
1.2 MUSEU DEL RENAIXEMENT, PALAU DE REQUESENS.....	7
2. JUSTIFICACIÓ JURÍDICA	9
2.1 CONSIDERACIONS PRÈVIES	9
2.2 MARC NORMATIU APLICABLE	10
2.3 REGULACIÓ DE LES COMPETÈNCIES MUNICIPALS EN MATÈRIA DE MUSEUS	12
2.3.1 Segons la legislació de règim local	12
2.3.2 Segons la legislació catalana en matèria de museus	13
2.4 CONCEPTE DE SERVEI PÚBLIC.....	14
2.5 CONCLUSIONS	15
3. JUSTIFICACIÓ SOCIAL.....	16
3.1 L'IMPACTE EN L'ENTORN URBÀ.....	17
3.1.1 La Sala Gòtica i la Plaça del Palau	18
4. JUSTIFICACIÓ ECONÒMICA.....	19
5. JUSTIFICACIÓ ORGANITZATIVA.....	20
5.1 MARC NORMATIU. MODELS DE GESTIÓ DELS SERVEIS PÚBLICS	20
5.1.1 Gestió indirecta. El contracte de concessió de serveis	21
5.1.2 Gestió directa	22
5.1.2.1 Gestió per a la pròpia entitat local.....	23
5.1.2.1.1 Gestió directa mitjançant un ens diferenciat	23
5.2. LA LRSAL I LA LIMITACIÓ DE LA DISCRECIONALITAT MUNICIPAL EN L'ELECCIÓ DE LES MODALITATS DE GESTIÓ DELS SERVEIS PÚBLICS.....	28
5.3 EL CAS DEL SERVEI PÚBLIC MUSEUS MOLINS. ANÀLISIS COMPARATIU DE LES DIFERENTS ALTERNATIVES DE GESTIÓ	30
5.3.1 Gestió directa versus gestió indirecta	30
5.3.1.1. Risc operacional i finançament d'inversions	30

5.3.1.2	Impacte fiscal en gestió directa i despeses estructurals i de personal	32
5.3.1.3	Beneficis i viabilitat econòmica de l'explotació	34
5.3.2	Gestió directa. Gestió per la pròpia entitat versus gestió mitjançant una societat mercantil local (SML)	36
5.3.2.1	Contractació, compres i altres tràmits administratius	36
5.3.2.2	Impacte de l'IVA i les subcontractacions	38
5.3.2.3	Limitacions de la gestió directa amb la pròpia estructura organitzativa del consistori	38
5.3.2.4	Altres experiències i models de gestió a Catalunya	39
5.3.2.5	Conclusions.....	41
5.3.3	Conclusions sobre les alternatives de gestió	42

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

1. ANTECEDENTS

Per posar context, ens referim breument a l'oferta actual i futura en aquesta matèria al municipi i, en concret, al Museu Municipal i al futur Museu del Renaixement, que està previst habilitar al Palau de Requesens, equipament que actualment es troba en fase d'obres de rehabilitació.

1.1 Museu Municipal

Actualment, Molins de Rei compta amb el denominat Museu Municipal, ubicat a l'edifici municipal de Ca n'Ametller des de l'any 2018, i l'origen del qual es remunta als inicis dels anys cinquanta del segle XX.

En concret, segons la documentació consultada al Museu i a l'Arxiu Municipal, es pot establir el seu naixement quan un grup de persones vinculades a l'empresa tèxtil molinenca Samaranch decideixen recopilar, restaurar i conservar peces antigues que fàcilment es podrien haver perdut, i exhibir-les en un lloc adient.

El 22 de novembre de 1953 s'inaugura oficialment aquesta col·lecció, que s'ubica en una gran sala d'aquella empresa. En aquests primers anys, la gent de Molins de Rei hi fa nombroses donacions i, a la vegada, les persones que gestionen el Museu fan recerques en jaciments arqueològics de la comarca, que aporten importants materials de les èpoques més antigues de la història del municipi. El museu va ser anomenat Delegació d'Excavacions del Baix Llobregat per la Comissaria Provincial d'Excavacions.

L'any 1968, el grup inicial que gestiona el Museu, de comú acord amb l'Ajuntament de la vila, traslladen totes les col·leccions, en qualitat de dipòsit, a una nova seu provisional als baixos del carrer Pintor Fortuny, 55, de Molins de Rei.

Amb aquesta nova situació l'Ajuntament assumeix la titularitat del Museu i el grup inicial, convertit en els Amics del Museu, segueix col·laborant amb la gestió i les activitats. L'any 1970 es redacten els estatuts de l'Associació Amics del Museu i es registren oficialment al Govern Civil de la Província, en els quals s'expressa que tenen com a seu oficial la mateixa del Museu Municipal.

Entre la documentació de l'arxiu municipal s'han localitzat les referències al contracte de la seu del museu en el trasllat de l'any 1968, així com les actes del ple extraordinari de maig d'aquell mateix any en que consta l'habilitació de sengles partides per assumir el lloguer a partir de juny d'aquell any i per obres de condicionament del local.

L'any 1992 el Patronat de Cultura de l'Ajuntament de Molins de Rei inicia el procediment per a la seva inscripció com a museu al Registre de Museus de la Generalitat de Catalunya, però no serà fins l'any

1995 que es fa la corresponent inspecció tècnica segons els requeriments de la Llei 17/1990 de 2 de novembre, de museus. La inspecció no és favorable i queda, per tant, amb estatus de col·lecció oberta al públic, tal i com figura actualment al directori de col·leccions obertes al públic de la Generalitat de Catalunya.

En una data més recent, el 24 de setembre de 2014, el Plenari municipal aprova el reglament del Consell Rector del Museu Municipal que formalitza aquesta col·laboració de l'associació Amics del Museu i l'Ajuntament, i en la sessió de 26 de febrer de 2015, el Ple nomena els seus membres.

Segons consta a l'article 2 de l'esmentat Reglament del Consell Rector del Museu Municipal de Molins. En el Consell Rector del Museu Municipal de Molins de Rei és un òrgan de participació sectorial de caràcter consultiu .

L'any 2018 es van inaugurar les noves dependències del Museu Municipal a Ca n'Ametller, prèvia realització dels corresponents projectes, museològic i museogràfic. L'edifici de propietat municipal, el qual és el resultat d'un seguit d'addicions, reformes i ampliacions que tenen l'origen en la casa pairal dels Ametller del segle XVII. L'any 1983 va ser adquirit per l'Ajuntament de Molins de Rei, que el va reformar i li ha donat diversos usos administratius i culturals. Aquest trasllat ha permès guanyar espai expositiu i millorar significativament la qualitat de l'exposició i de les peces del fons. A partir d'aquet moment l'espai de C/ Pintor Fortuny es converteix en un espai de reserva visitable un dia al mes.

D'acord amb la referència de caràcter descriptiu que recull la Diputació de Barcelona <https://museuslocals.diba.cat/museu/38>

El Museu de Molins de Rei és un museu d'història local que reflecteix la història, la cultura i l'artesania de la vila, però també dels territoris veïns més immediats al municipi. Va ésser creat l'any 1953, a iniciativa d'Enric Madorell i Claramunt (1897-1990), que n'impulsà l'activitat durant molts anys. El museu compta també amb un espai per a l'exhibició d'exposicions temporals situat a Ca n'Ametller (Pl. Catalunya, 25), on durant tot l'any es programen exposicions de temàtica diversa relacionada amb la temàtica de les col·leccions del Museu, o bé amb qualsevol aspecte d'interès sobre el patrimoni cultural i natural, local, comarcal o nacional.

Des de l'any 1965 (sic), el Museu Municipal compta amb un espai d'exposició permanent al carrer Pintor Fortuny, 55, on s'exhibeixen bona part de les col·leccions que aplega el Museu.

Les col·leccions són molt riques i variades, pròpies d'un museu local pluridisciplinar i amb una història dilatada: materials arqueològics procedents d'excavacions realitzades a la vila i a les seves rodalies; elements arquitectònics i escultòrics d'edificis locals ja desapareguts (especialment el Palau Requesens i el Castell Ciuró); eines d'oficis tradicionals; ceràmica; pintura; numismàtica; conqulilologia, geologia i

mineralogia. També disposa d'un petit fons de documents relacionats amb la història de la vila, i una col·lecció d'objectes de valor sentimental.

La col·lecció més important correspon als materials etnològics, de procedència bàsicament local, i permet mostrar els conjunts dels tallers del barber, el boter, el fuster, el corder, el baster, l'espardenyer, el ferrer i el teixidor, a més de sengles recreacions d'un celler i d'una cuina tradicional.

La secció d'arqueologia és representativa dels jaciments de la vall baixa del Llobregat del paleolític, el neolític, l'eneolític, l'edat del ferro, i les èpoques ibèrica i romana.

Entre els fons d'art en destaquen les obres de Miquel Carbonell (1845-1896), la col·lecció de cromolitografia, la col·lecció de ceràmica i una col·lecció de 1500 exlibris dels segles XVIII al XX.

Finalment, s'hi mostren elements relacionats amb el pont de Carles III, com ara pilons de fusta de la fonamentació, els pilons de pedra del peatge o les restes d'una barca que probablement travessava el riu abans de la construcció del pont.

Amb l'esmentada obertura del Museu Municipal a Ca n'Ametller, es va elaborar per aquest espai el Pla Funcional del Museu de Molins de Rei, document de treball de l'any 2017, elaborat per Juana María Huélamo Gabaldón i Josep Maria Solias i Arís, destinat a dissenyar l'obertura del Museu Municipal a la seu de Ca n'Ametller. El Pla Funcional descriu les dependències del Museu, tant la part de l'exposició permanent, com les sales d'exposició temporal, com altres espais del personal, tant de coordinació com amb funcions tècniques, i altres d'ús comú, i es distribueixen entre la planta baixa i la planta nivell I.

Específicament:

- Sala d'exposicions temporals. Planta baixa
- Sala d'exposicions permanent. Primera planta
- Sala de consulta, biblioteca i d'activitats de petit format. Primera planta
- Sala de conferències, d'activitats i tallers. Segona planta.

Pel que fa al magatzem del carrer Pintor Fortuny, és un local de lloguer de 220 m². Actualment fa les funcions de magatzem visitable del Museu tot i que el local no disposa d'àrea de recepció, ni de cap zona específica de magatzem, ni cap àrea de treball intern per al registre, neteja, conservació i tractament dels objectes

Els horaris de funcionament actuals són dissabtes de 18.30 a 20 hores, els diumenges i festius d'11 a 14 hores i també és visitable la reserva del Museu al carrer Pintor Fortuny del primer diumenge de cada mes.

INFORMACIÓ PER CONTACTAR
Plaça de Catalunya, número 25 · 08750 Molins de Rei,
Barcelona · Tel. 34 93 680 33 40, ex. 243
museu@molinsderei.cat

HORARIS DELS ESPAIS DEL MMMR

- **Museu Municipal de Molins de Rei, Ca n'Ametller**
Dissabtes, de 18.30 a 20.30 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h
Darrera entrada, 15 min. abans del tancament
- **Museu Municipal de Molins de Rei, carrer del Pintor Fortuny, 55**
Horari: de 12 a 14 h, el tercer diumenge de cada mes
Darrera entrada, 15 min. abans del tancament
- **Palau de Requesens**
Espais visitables amb visita concertada
- **Federació Obrera de Molins de Rei**
Acull de forma permanent el Centre d'Interpretació sobre el Moviment Obrer amb l'exposició "La Federació Obrera de Molins de Rei: els valors del moviment obrer", adherida a la Xarxa d'Espais de la Memòria de Catalunya del Memorial Democràtic.
De dilluns a divendres: de 9 a 14 h i de 15.30 a 22 h

El Museu, a més de les sales d'exposició permanent i les temporals, compta amb altres àrees, com la sala de conferències o tallers i la sala de consulta. L'objectiu del Museu Municipal de Molins de Rei és que els seus visitants hi puguin trobar una proposta cultural interessant, participativa, lúdica i científica.

Sala d'exposicions temporals. Planta baixa
Sala d'exposició permanent. Primera planta
Sala de Consulta, biblioteca i d'activitats de petit format.
Primera planta
Sala de conferències, d'activitats i tallers segona

VISITES GUIADES CONCERTADES a les exposicions temporals, a la col·lecció i als espais del MMMR
Grups escolars. Si el grup és superior a vint persones, es dividirà en més d'un grup per tal de garantir una visita còmoda a les sales d'exposició.
Adults. Visites concertades per a grups d'un mínim de 10 persones, màxim 20. Excepcionalment, el Museu podrà variar les condicions d'accés a la visita comentada. És imprescindible fer la reserva de la visita 15 dies abans.

MUSEU MUNICIPAL MOLINS DE REI

Ajuntament de Molins de Rei | Diputació de Barcelona | Xarxa de Museus Locals de Catalunya

Il·lustració 1 Tríptic de difusió i informació de l'Ajuntament sobre l'oferta museística actual

Finalment, cal fer esment que el Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària duta a terme el dia 25 de setembre de l'any 2001 va aprovar l'adhesió a la Xarxa de Museus Locals de L'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona, la qual es va regularitzar amb la signatura del conveni corresponent de data 24 d'octubre de 2001. El darrer conveni signat, en data 22 de desembre de 2021, entre la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Molins mitjançant el qual es fa efectiva la incorporació a la Xarxa de Museus Locals de l'Ajuntament de Molins de Rei en representació del Museu Municipal de Molins de Rei i les seves extensions. La Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona té per objectiu oferir la prestació de serveis directes i el cercar fórmules operatives de cooperació supramunicipal en matèria de gestió, preservació, difusió i promoció dels museus i el patrimoni cultural i natural local que gestionen. També té per finalitat potenciar l'intercanvi d'experiències i coneixements tècnics, i la formació i reciclatge del personal dels museus locals. Aquest conveni té una vigència de 4 anys.

Constatar que el denominat Museu Municipal està inscrit, com s'ha dit, al Directori de col·leccions a obertes al públic de Catalunya, sota aquesta denominació i amb l'adreça C. del Pintor Fortuny 55, | Pl. Catalunya, 1 | 08750 Molins de Rei Tel. 93 680 33 40 | ajuntament@molinsderei.cat. Dins el Sistema de museus de Catalunya, les col·leccions obertes al públic (el Pla de Museus les denomina "equipaments patrimonials bàsics") són aquelles que desenvolupen una o més funcions pròpies d'un museu, o bé els que, exercint-les totes, no assoleixen els estàndards bàsics de s'exigeixen als museus registrats d'acord amb la Llei de Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus, però que de la mateixa manera custodien importants fons patrimonials i n'ofereixen la visita pública.

En l'actualitat el denominat Museu Municipal està adscrit orgànica i funcionalment al Negociat de cultura de l'Ajuntament. El negociat de cultura compta amb dues places del grup A2, una de tècnic i una de cap de cultura; actualment la plaça de cap resta vacant, essent coberta mitjançant una assignació de funcions, per part del tècnic de cultura. Per altra banda, existeix una contractació d'una tècnica per un programa temporal adscrit al negociat de cultura; el programa consisteix en el *desenvolupament dels projectes que compten amb subvencions del programa PO FEDER: projecte de rehabilitació del Palau de Requesens, creació d'un Centre d'art i cultura del Renaixement i projecte de rehabilitació del Mòdul C*. El personal necessari per la vigilància els dies d'obertura al públic del servei es contracta a una empresa especialitzada.

1.2 Museu del Renaixement, Palau de Requesens

Molins de Rei compta, al centre de la vila, amb un edifici construït el segle XV i declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN). És conegut com el Palau de Requesens i és un element del patrimoni renaixentista català. L'Ajuntament està rehabilitant aquest edifici per convertir-lo en un museu d'art i cultura que sigui referència del Renaixement català. Està previst destinar-lo a exposar i conservar una col·lecció d'art de l'època amb els fons propis de la col·lecció municipal de Molins de Rei i del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), especialment, i amb altres museus que també hi col·laboraran: el Museu de Lleida, el Museu Frederic Marès, Museu de Lleida, el Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa, etc.

El monument es troba en ple centre històric de Molins de Rei, un espai que l'Ajuntament ha recuperat per als ciutadans amb la urbanització de l'entorn i l'adequació de la nova Plaça del Palau, apareguda amb la reordenació urbanística efectuada els últims anys, de tal manera que es pretén convertir la zona en un nou pol de centralitat, d'activitat econòmica i dinamització del municipi a partir de la restauració patrimonial, la rehabilitació d'espais urbans i la instal·lació de nous serveis, com va ser en el seu dia l'Oficina d'Atenció al Ciutadà (OAC) i ara, el Museu del Renaixement i un punt d'informació turística

Així, l'any 2018 es va iniciar el procés de desenvolupament del projecte amb la presentació d'una sol·licitud de finançament als fons europeus PRO FEDER. Amb l'atorgament d'aquesta sol·licitud l'any 2019 per import de 952.584,32 euros amb la que es cofinançen les obres de rehabilitació i les instal·lacions interiors del centre (projecte museogràfic) es van iniciar els treballs per la redacció del projecte arquitectònic de rehabilitació de l'edifici (2020), dels projectes museològic (2020) i museogràfic (2021) i del Pla de gestió del Palau de Requesens (2021) .

Esmentar que l'elaboració del projecte museogràfic ha comptat amb l'assessorament, suport i la implicació del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i del propi Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya.

Paral·lelament, el consistori continuà cercant vies de finançament, en aquesta ocasió per les obres de rehabilitació de l'edifici. L'any 2020 es presentà a la convocatòria del 1,5% cultural del Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana (MITMA), resolta favorablement l'any 2021 amb una subvenció de 1.423.579,83 euros i l'any 2021 a la convocatòria de rehabilitació de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, resolta amb una subvenció de 200.000 euros.

En l'actualitat, s'està avançant en les obres d'adequació de l'edifici i s'ha adjudicat recentment un contracte mixt per al subministrament i serveis del projecte museogràfic del museu.

A nivell local aquest és el projecte més important de recuperació de la memòria històrica del municipi, de creació de valor patrimonial i d'interès turístic impulsat en els darrers anys. L'operació s'emmarca en l'aposta de Molins de Rei per esdevenir un pol de referència de la Catalunya renaixentista -en l'actualitat el nostre país no compta amb institucions referents especialitzades en aquest període historicoartístic- com a factor d'atracció de visitants en el context del turisme cultural a Catalunya i, en especial, de l'entorn de Barcelona, a partir de la vinculació amb el Museu Nacional (MNAC).

Els objectius estratègics del projecte del Palau de Requesens se centren en tres aspectes clau que en motiven l'actuació:

- Recuperar el patrimoni històric de Molins de Rei amb la rehabilitació del Palau de Requesens i amb la creació d'un museu del Renaixement.
- Dinamitzar el centre històric-comercial, amb la consolidació de l'espai urbà al voltant del Palau de Requesens i la Plaça del Palau i dels seu ús públic com a equipament cultural.
- Esdevenir un pol d'atracció turística i de projecció de Molins de Rei, amb l'oferta cultural que oferirà i amb la dotació d'un punt d'informació turística.

2. JUSTIFICACIÓ JURÍDICA

2.1 Consideracions prèvies

Sens perjudici de les que s'efectuaran posteriorment amb més detall, sobre la justificació jurídica del procediment a seguir per a l'establiment del servei públic i sobre l'elecció del model de gestió, cal fer algunes consideracions prèvies, pel que fa a la competència i la titularitat del servei, així com al marc normatiu en l'àmbit local, general i específic, per a la prestació que es pretén ordenar i regularitzar al municipi de Molins de Rei.

Hom parteix d'una primera afirmació, fins a cert punt òbvia, relativa a que són serveis públics locals els que presten les entitats locals en l'àmbit de les seves competències. Aquesta és la noció, genèrica i imprecisa, que ofereix l'article 85.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) i que ha requerit de l'esforç interpretatiu en seu doctrinal i jurisprudencial. Recollint-ne els pronunciaments principals, i en resum, les característiques essencials d'una activitat de servei públic local serien les següents:

- A nivell subjectiu, es desenvolupa per una entitat local, per ella mateixa o a través d'un gestor, amb el qual aquella es troba vinculada mitjançant una relació jurídica determinada.
- Objectivament, no consisteix en qualsevol activitat econòmica, sinó que està constituïda per prestacions tècniques i configurada d'acord amb els criteris de generalitat i d'igualtat i en unes condicions de continuïtat i regularitat.
- És una activitat que ha de ser assumida com a servei públic local per l'entitat, en l'àmbit de llurs competències i de conformitat amb el procediment administratiu establert, o bé que ha de ser declarada com a tal per la legislació.

En aquest sentit, el servei públic local exigeix una decisió solemne i pública –publicatio–, per la qual l'entitat local assumeix la titularitat i garanteix, a través dels poders d'ordenació i control, els elements clau de la regularitat i la continuïtat del servei. Aquesta decisió correspon sempre al Ple de l'Entitat Local i precedeix l'elecció de la forma de gestió, tot i que ambdues decisions es poden articular en un procediment conjunt i adoptar-se en la mateixa sessió, com és el cas.

En qualsevol cas, l'afirmació de la competència comporta l'atribució al municipi de les potestats necessàries per a l'ordenació i la implantació del servei, tals com la reglamentària, la d'autoorganització, la de planificació, l'autoritzadora, la inspectora i la sancionadora. A aquestes s'hi afegeixen les potestats vinculades a l'ús del domini públic, que resulta sovint imprescindible – com succeeix en el cas que ens ocupa – per a les instal·lacions del servei. L'atribució de les potestats necessàries per a l'establiment,

l'ordenació i la implantació dels serveis de competència de les entitats locals és un pressupòsit constantment reconegut per l'ordenament jurídic administratiu, que té la seva expressió més coneguda en l'article 153.1 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS), aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny, que assenyala:

Els ens locals tenen plena potestat per crear, modificar i suprimir els serveis de la seva competència, d'acord amb la legislació vigent.

La competència és el resultat d'una atribució directa efectuada pel legislador, amb caràcter general per a tots els municipis; és, per tant, una atribució des d'una instància externa a la voluntat municipal. En canvi, la titularitat sobre un servei depèn del tot de la voluntat de cada municipi per a emprendre el procediment que hi condueix, per a exercitar una iniciativa que, en el cas de prosperar, reporta al municipi la posició de titular del servei que queda així publicitat explícitament.

2.2 Marc normatiu aplicable

- Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL)
- Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC)
- Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS)
- Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP)
- Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus de Catalunya (LMC)
- Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales (RSCL)
- Altres normes i fonts esmentades.

Pel que fa al marc normatiu aplicable a l'establiment dels serveis locals, acabem d'indicar algunes referències a la legislació estatal en matèria de règim local i al ROAS de Catalunya.

Per la seva part, el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, en el seu article 247.1, afirma amb claredat que:

Els ens locals han d'acordar de manera expressa la creació del servei públic local i procedir, si s'escau, a regular-lo per reglament abans de començar a prestar-lo. Així mateix, han de determinar les modalitats de prestació i el règim estatutari dels usuaris.

I, pel que fa en concret a l'establiment i la garantia municipal del servei, l'article 250 del mateix TRLMRLC detalla el següent:

Per a establir i garantir la continuïtat dels serveis públics, s'han de determinar necessàriament:

- a) *Les característiques del servei.*
- b) *Les obres i les instal·lacions necessàries per a l'explotació del servei amb indicació, si s'escau, de les que ha de fer el contractista.*
- c) *Les tarifes a percebre dels usuaris.*
- d) *El cànon, la participació i la subvenció que ha de satisfer l'ens local, si s'escau.*

També d'una manera general, el procediment per a aprovar l'establiment del servei, fer-ne la regulació necessària per la seva correcta prestació i determinar-ne la forma de gestió, queda fixat en el ROAS; en concret, els articles 159 i 160 es refereixen a l'expedient per a la implantació del servei en els termes següents:

Article 159. Expedient per a la implantació del servei

159.1 La creació d'un servei s'ha d'instrumentar mitjançant una memòria justificativa, un projecte d'establiment i un reglament que n'estableixi el règim jurídic de la prestació.

159.2 El projecte d'establiment i prestació del servei ha de contenir els aspectes següents:

- a) *Les característiques del servei.*
- b) *La forma de gestió.*
- c) *Les obres, els béns i les instal·lacions necessàries per a la prestació, amb la indicació, si s'escau, de les que hagi de realitzar el contractista.*
- d) *L'estudi econòmic financer i, si s'escau, les tarifes a percebre dels usuaris.*
- e) *En el supòsit de prestació per gestió indirecta, el cànon o la participació que ha de percebre l'ens local, i la compensació econòmica que, si s'escau, aquest hagi de satisfer.*
- f) *El règim estatutari dels usuaris.*

159.3 El reglament que reguli el servei ha de declarar expressament que l'activitat de què es tracta resta assumida per l'ens local com a pròpia i ha de determinar l'abast de les prestacions a favor dels ciutadans.

159.4 Per a l'elaboració dels documents esmentats, l'ens local, quan en justifiqui la necessitat, compta amb l'assistència tècnica i jurídica del consell comarcal, de la diputació i de l'Administració de la Generalitat per mitjà dels respectius serveis d'assistència local.

Article 160. Procediment per a l'establiment dels serveis

160.1 L'expedient instruït amb els documents a què es refereix l'article anterior s'ha de sotmetre a informació pública pel termini de trenta dies, mitjançant anuncis que s'insereixin en el Butlletí Oficial de la província, el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i al tauler d'anuncis de la corporació. Simultàniament, s'ha de donar audiència als interessats i a les entitats que, si s'escau, han exercit la iniciativa.

160.2 El ple de la corporació, amb la resolució prèvia dels suggeriments formulats, ha d'acordar l'establiment del servei, n'ha d'aprovar el projecte d'establiment i el reglament que el regula i ha de preveure els efectes econòmics que se'n deriven, en especial, en el pressupost.

2.3 Regulació de les competències municipals en matèria de museus

2.3.1 Segons la legislació de règim local

En primer lloc, hem de partir de la clàusula genèrica de l'article 25.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), precepte que va estar modificat per la Ley 27/2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local (LRSAL) en el sentit que, des de la reforma, el municipi no podria promoure tota classe d'activitats ni prestar tants serveis com sigui necessari per satisfer les necessitats dels veïns, sinó que *"en el ámbito de sus competencias, puede promover actividades y prestar los servicios públicos que contribuyan a satisfacer las necesidades y aspiraciones de la comunidad vecinal en los términos previstos en este artículo"*.

L'apartat segon del mateix article 25 LRBRL estableix, amb caràcter bàsic, l'abast de les matèries sobre les quals els municipis han de disposar de competències pròpies, sempre d'acord amb la regulació que n'efectuï el legislador estatal o autonòmic, segons la distribució sectorial de competències.

El Tribunal Constitucional (STC 4/2016, FJ 12) afirma que l'Estat no pot establir un *numerus clausus* de competències municipals pròpies ni pot prohibir que aquestes es desenvolupin en àmbits materials sobre els quals les comunitats autònomes disposin de competències legislatives.

La matèria de museus no té un reconeixement explícit en el llistat de l'article 25.2 LRBRL. Nogensmenys, s'hi refereix la seva lletra m) quan recull la matèria de *Promoción de la cultura y equipamientos culturales*.

Per la seva banda, l'article 66.3 del TRLMRLC es refereix a que els municipis tenen competències pròpies en matèria de (lletra n) *"les activitats i les instal·lacions culturals i esportives"*, de manera idèntica a la previsió originària de la LRBRL.

Així doncs, el legislador de règim local preveu l'existència d'equipaments culturals de titularitat municipal atesa la consideració d'un museu com a equipament cultural.

2.3.2 Segons la legislació catalana en matèria de museus

La regulació sectorial en matèria de museus desenvolupada pel legislador català es concreta en la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus (LM)¹, que es fonamenta en l'article 121 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 (EAC), segons el qual correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura².

Com es destaca en l' Exposició de motius de la Llei de Museus (LM),

“L'estructura organitzativa dels museus de Catalunya es completa amb els museus comarcals, locals i monogràfics, als quals correspon un paper decisiu com a potenciadors de la dinàmica cultural de cada territori”.

De manera coherent amb aquestes afirmacions de principi, l'article 29.1 LM es refereix a l'existència de museus de titularitat local en els termes següents:

“Els museus comarcals i els museus locals són els que, promoguts o mantinguts pels ens locals de Catalunya, ofereixen, per llur plantejament i contingut, una visió global de la història, de les característiques humanes i naturals o de la riquesa patrimonial d'una comarca, d'una població o d'una part especialment definida del territori, o d'algun aspecte sectorial o temàticament especialitzat que s'hi relacioni”.

Així mateix, la llei catalana preveu una sèrie de competències municipals en matèria de museus, a l'article 38 LM, referides en concret a una sèrie de funcions administratives:

a) Organitzar i gestionar els museus que hagin estat transferits en virtut de la Disposició Addicional 5 i dels creats per pròpia iniciativa.

b) Participar en la gestió dels museus locals del seu territori, si no en té la titularitat.

c) Fomentar els museus de titularitat privada del municipi i donar-hi suport, si escau.

¹ Cal també esmentar el Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990, en virtut del qual es crea el Registre de Museus de Catalunya, que té com a finalitat establir un inventari oficial dels museus de Catalunya, adscrit al Departament de Cultura (article 18), on s'han d'inscriure tots els museus de Catalunya. Tramitat el procediment d'inscripció (articles 19 i 20), el Departament de Cultura realitza la inspecció de les instal·lacions i elabora un informe tècnic sobre l'adequació del museu al que preveu la Llei de museus i a la normativa que la desplega (article 21). Finalment, en la Resolució de la Conselleria de Cultura es fa constar la classificació del museu en alguna de les categories que preveu l'article 19 de la Llei de museus (article 22). Només es pot denegar la inscripció dels museus que no compleixen la normativa vigent.

² L'article 127.1. lletra c) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn en tot cas:

d) *Tenir representació als òrgans de govern dels museus d'administració pública radicats al terme municipal.*

“c) Els arxius, les biblioteques, els museus i els altres centres de dipòsit cultural que no són de titularitat estatal, incloent-hi en tot cas:

Primer. La creació, la gestió, la protecció i l'establiment del règim jurídic dels centres que integren el sistema d'arxius i el sistema bibliotecari, dels museus i dels altres centres de dipòsit cultural.

Segon. L'establiment del règim jurídic dels béns documentals, bibliogràfics i culturals que hi estan dipositats. Tercer. La conservació i la recuperació dels béns que integren el patrimoni documental i bibliogràfic català.”

e) *Informar sobre la creació de nous museus d'administració pública que no siguin de titularitat municipal radicats al terme municipal.*

f) *Instituir, reglamentar i mantenir els museus municipals”.*

D'aquesta manera, el legislador català -que disposa de la competència sectorial per a regular l'àmbit dels museus- ha previst un conjunt de competències municipals pròpies, relatives a la creació, la reglamentació i el manteniment dels museus de titularitat municipal, així com d'altres que tindrien un caràcter complementari de les pròpies d'altres administracions o institucions, sempre que els museus estiguin radicats en el terme municipal.

2.4 Concepte de servei públic

L'afirmació de la competència comporta l'atribució al municipi de les potestats necessàries per a l'ordenació i la implantació del servei, tals com la reglamentària, la d'autoorganització, la de planificació, l'autoritzadora, la inspectora i la sancionadora. A elles s'hi afegeixen les potestats vinculades a l'ús del domini públic, que resulta sovint imprescindible per a les instal·lacions del servei.

La competència és el resultat d'una atribució directa efectuada pel legislador, amb caràcter general per a tots els municipis; és, per tant, una atribució des d'una instància externa a la voluntat municipal. En canvi, la titularitat sobre un servei depèn del tot de la voluntat de cada municipi per a emprendre el procediment que hi condueix, per a exercitar una iniciativa que, en el cas de prosperar, reporta al municipi la posició de titular del servei que queda així publicitat.

Pel que fa a la prestació dels diversos serveis públics, els governs locals de Catalunya disposen d'un àmbit competencial que els permet prestar-los en una sèrie de nivells, que serien els següents:

- El nucli dur dels serveis públics està constituït pels serveis municipals mínims o obligatoris de l'art. 26.1 de la LRRRBRL, segons el nombre d'habitants.
- Un segon nivell es pot referir als serveis municipals voluntaris, configurats a partir de l'exercici de les competències pròpies (25.2 LRBRL) i segons la regulació que estableixi el legislador català, que serà normalment el competent en el sector material de què es tracti.
- El tercer nivell l'integren els serveis constituïts sobre la base de l'exercici de competències delegades als municipis per part de l'Administració central i les comunitats autònomes.
- Un darrer àmbit l'integren els serveis constituïts sobre la base de les denominades competències "diferents de les pròpies i de les atribuïdes per delegació" (article 7.4 LRBRL) i amb el compliment dels requeriments establerts.

Ens trobem en l'àmbit de l'esmentat segon nivell; és a dir, davant d'un hipotètic servei públic de Museu municipal que serà sempre de caràcter voluntari i estarà fonamentat en l'exercici de competències municipals pròpies, apuntades en la legislació de règim local i definides pel legislador català de museus. No es tracta d'un servei públic de prestació obligatòria, exigible pel veïnat municipal, sobre el qual no hi hagi cap mena d'opció discrecional.

En aquest sentit, l'assumpció d'un servei públic per part del municipi implica una posicionament clar del mateix davant de la ciutadania, tant pel que fa essencialment a la prestació continuada i regular del servei, a la seva reglamentació i a la decisió sobre la forma de gestió més idònia. En aquest sentit, l'article 159 del (ROAS), detalla l'expedient que haurà de seguir-se quan es produeixi aquesta decisió municipal, així com els documents principals que haurà de contenir, tal i com ja s'ha exposat.

2.5 Conclusions

En el cas que ens ocupa, tal i com s'ha exposat, no estem davant d'una competència municipal de caràcter obligatori; ara bé, si hom decideix exercir-la cal, com també s'ha argumentat, establir el servei públic en qüestió.

Per altra banda, en el nostre cas, a més, cal tenir molt en compte que la realitat municipal presenta algunes particularitats que no es poden desconèixer i que justifiquen un anàlisi previ de la situació prou acurat, que en cap cas resulta incompatible amb les decisions de conservació i millora que fins ara s'han pres.

En definitiva, la situació concreta de Molins de Rei, amb l'existència d'un Museu Municipal i la futura existència d'un Museu del Renaixement, és una oportunitat per l'estudi en profunditat de les diverses

opcions d'organització, gestió i adopció de les decisions que garanteixin la prestació a la ciutadania d'un servei global de qualitat. En aquest sentit, es recomana per raons d'oportunitat i d'eficiència, vinculades especialment a la unitat en la direcció del servei, l'establiment d'un servei públic integrat de museus municipals, Museus Molins, que comptarà amb dos centres o establiments museístics: el Museu Municipal i el Museu del Renaixement. També es recomana l'inici del procediment d'acreditació dels dos centres i les seves instal·lacions per tal de poder registrar els centres al Registre de Museus de Catalunya, el inventari oficial dels museus del país.

3. JUSTIFICACIÓ SOCIAL

L'atenció a la cultura constitueix una obligació ineludible de la societat moderna, i en particular dels poders públics, sobretot de l'esglaó més proper als ciutadans com és el municipal. És, per tant, voluntat de l'Ajuntament de Molins, en el marc de les seves competències, atribucions i recursos, promoure i potenciar l'oferta museística de la ciutat per tal de contribuir a l'objectiu general de tota societat d'assolir un enriquiment cultural personal i col·lectiu.

Tal i com constata l'informe tècnic del Cap e.f. del negociat de cultura de data 17/03/2022 i l'informe de l'assessora jurídica de data 22/03/2022, l'actual museu figura inscrit al Directori de col·leccions obertes al públic de la Generalitat de Catalunya, però no consta l'existència d'un servei públic de museu municipal o l'establiment d'un servei vinculat a museu a la vila. És per aquest motiu que cal crear el servei públic de museus amb dos centres museístics, l'actual museu i el futur museu del Renaixement. Aquests dos centres, el primer consolidat i el segon de nova creació, han de contribuir conservar, a posar en valor i difondre el patrimoni moble i immoble de l'ajuntament de Molins de Rei i de la vila a més d'esdevenir focus de foment i producció d'activitat cultural, de recerca i divulgació.

Pel que fa referència a l'actual museu, cal endegar els treballs per dignificar els magatzems on es custòdia la col·lecció el centre i acabar la documentació i localització de totes les peces del fons per tal de poder ser acreditat com a museu després del intent fallit de l'any 1995.

Per altra banda, el nou museu del Renaixement cerca, com ja s'ha dit, el posicionament supra local de Molins de Rei en l'àmbit de la cultura, a partir d'un centre especialitzat en art i cultura del Renaixement que serà únic a Catalunya i, a través d'aliances estratègiques, es podrà comparar amb el dipòsit d'obres del fons d'altres institucions museístiques o culturals que potenciaran la seva singularitat i faran d'ell un centre de visita obligada per a conèixer el Renaixement català.

De manera breu, el nou museu ha d'esdevenir:

- Un monument i un equipament per a la vila: la seva identificació com a monument a valorar, com un patrimoni per al coneixement i el foment de la identitat i l'autoestima. I, també, com un

equipament obert per a la dinamització ciutadana, per a l'ús social dels veïns de la vila, per a generar cultura i cohesió social.

- Un museu d'art i cultura: és una exposició sobre l'art i la societat del Renaixement en xarxa i en cooperació amb altres centres museístics de referència. Es planteja com un centre d'art dinàmic, en constant evolució.
- Un espai per a atreure i atendre els visitants: la seva funció com a espai d'acollida a la ciutat, i com un node principal en la xarxa patrimonial de Molins de Rei i un referent en el marc de l'estratègia turística local i de la seva promoció i projecció.
- Una plataforma de divulgació: una oportunitat per posar en valor i per divulgar el Renaixement des de Molins de Rei, participant de les xarxes acadèmiques, patrimonials i turístiques en aquest àmbit
- Un punt d'informació turística, el primer de la ciutat.

Una qüestió determinant serà el seu impacte en l'entorn urbà i en la vida cultural i associativa i les entitats de la vila.

3.1 L'impacte en l'entorn urbà

En valorar l'impacte esperat que pot tenir el projecte del Palau de Requesens a la vila s'han de tenir en compte diversos aspectes que ens permetran mesurar el benefici indirecte que en pot treure el municipi, especialment l'entorn urbà més proper: En primer lloc, abans que res, l'obra de rehabilitació del Palau suposarà la recuperació d'un patrimoni històric que fins avui no ha estat a l'abast del públic. Només per això ja es justificaria plenament la rehabilitació d'un monument nacional (BCIN). Però, més enllà de la seva estricta preservació i rehabilitació, la restauració d'un edifici emblemàtic en un lloc estratègic de la vila suposa un impuls a la revitalització d'un espai urbà clau per a la regeneració econòmica i social del centre històric amb la consolidació urbanística de l'entorn del palau i el seu ús públic com a equipament públic. L'equipament tindrà així, doncs, una repercussió directa en l'entorn urbà perquè s'emmarca en un context de rehabilitació d'espais urbans, en el qual el projecte de la Plaça de Palau (realitzat el 2014) va suposar la recuperació d'un espai de centralitat davant de la façana sud-oest del Palau. Ocupat anteriorment per un aparcament de vehicles, la Plaça de Palau és ara un espai dinàmic, amb una important oferta de restauració i zones d'esbarjo infantil. El planejament urbanístic vigent permet la transformació i renovació urbana d'espais contigus a l'actual plaça. L'ús que es faci d'aquest espai anirà lligat al desenvolupament del Palau com a element transformador i generador d'activitat.

L'impacte del projecte del Palau no només serà urbanístic, doncs, sinó que també es posarà en valor cultural i turístic i afectarà al dinamisme cultural i comercial al seu entorn, a comerços i restaurants del

centre urbà, que es poden veure directament beneficiats per l'existència d'aquest equipament, com els hotels del municipi, que ja acullen turistes de Barcelona. L'oferta del Palau tindrà, doncs, el seu impacte a nivell turístic per l'atracció de visitants amb un perfil de qualitat que s'ajusta a un model turístic com el que es vol per al municipi. D'altra banda, l'impacte indirecte també s'ha de considerar des de la promoció i la projecció externa de Molins de Rei, amb el seu posicionament com una vila de renom cultural.

3.1.1 La Sala Gòtica i la Plaça del Palau

Més enllà de les sales per a l'exposició permanent i les temporals, pròpies del museu, el Palau de Requesens disposa de dos espais que seran fonamentals per a reforçar el seu programa de dinamització intern en base a dos tipus d'esdeveniments:

- **Relacionats amb el contingut del museu d'art i cultura del Renaixement**, organitzats o impulsats des de la direcció del Museu.
- **Proposats per entitats** que utilitzen els espais disponibles per als seus actes, o per privats que vulguin llogar l'espai.

Es proposa que, amb caràcter general, es promoguin **actes de caràcter cultural**. Per això i per coordinar la gestió dels espais, s'establirà per part de la direcció del Museu, conjuntament amb la regidoria de cultura, una **agenda de programació anual**. Els dos espais vinculats a la gestió del Palau de Requesens per a aquest tipus d'activitat són:

- **La Sala Gòtica:** l'actual sala s'ha adaptat al nou equipament i millorat quant a les seves prestacions amb equip multimèdia i streaming per donar més cobertura als actes. Es tracta d'una sala polivalent d'acord amb els usos que ha tingut fins ara i que serà complementària, amb la seva especificitat, a les sales disponibles de la vila. La sala acull actualment diversos tipus d'activitats que es proposen de mantenir en la seva major part. En tot cas, caldrà establir un protocol d'usos que inclogui la política de cessió gratuïta i lloguer, en funció de tractar-se d'entitats sense ànim de lucre, particulars, empreses... Actualment l'ús és gratuït per a entitats de la vila.. L'accés a la sala està adaptat perquè sigui independent de les sales museïtzades en cas de fer-se activitats al marge de la visita a l'exposició.
- **La Plaça del Palau:** la regeneració de l'espai públic a l'entorn del Palau ha generat una plaça que ha ser una sala més del museu. No tot els museus tenen plaça 'pròpia' i el fet de tenir-la permet poder fer activitats a l'aire lliure.

4. JUSTIFICACIÓ ECONÓMICA

En el projecte d'establiment del servei que forma part del present expedient es desenvolupa el balanç econòmic de l'explotació, tot posant de relleu els ingressos i les despeses previstes, tot i que cal tenir en compte, ja en aquesta fase de la memòria justificativa, que serà necessària una aportació per part de l'Ajuntament a través dels pressupostos municipals per fer front als costos previstos d'explotació que no vinguin coberts per les subvencions d'altres administracions, o per la previsió d'ingressos pels preus públics que es determinin, i partint de la premissa, com hem posat de relleu en l'anàlisi del marc jurídic, que ens trobem en l'àmbit dels serveis culturals, i que això ens permet situar-nos clarament en els principis afectes al servei públic (cultural en aquest cas i per tant no prioritàriament econòmic).

En aquest apartat es centra en la vessant econòmica indirecte, no lligada a les finances municipals, sinó a la vila, donat que aquest projecte s'emmarca dins d'una estratègia local de promoció econòmica i turística de la vila.

A partir de la promoció del seu patrimoni, el Museu del Renaixement comptarà, en aquest sentit, amb un punt d'atenció turística. Aquest equipament i el mateix punt d'atenció turística posaran en relació i dinamitzaran el Palau de Requesens i altres els recursos culturals, patrimonials i turístics del municipi, tant d'ordre cultural (Fabrica Ferrer i Mora, Federació Obrera, jaciments arqueològics) com natural. Cal tenir en compte que Molins de Rei es troba en mig de grans atractius naturals i camins de gran concurrència, com el Parc Natural de Collserola, el Camí de Santiago, el Camí del Llobregat (Via Blava) i els aiguamolls pròxims a la vila.

L'oferta del Palau permetrà atreure turistes de Barcelona de perfil cultural i visitants de l'entorn urbà. En aquest sentit, l'aliança amb el MNAC farà possible situar Molins de Rei en l'òrbita del sistema museístic de Barcelona, a tant sols 30 minuts amb transport públic. Així es millora la competitivitat de l'oferta turística a l'oferir un element més de qualitat i excel·lència per a un públic objectiu d'interès estratègic. El punt d'atenció turística permetrà compatibilitzar i quantificar l'impacte turístic dels visitants al Palau-museu i als altres atractius.

Per tal de valorar la idoneïtat de la intervenció al Palau de Requesens, s'han previst alguns indicadors que poden ajudar a avaluar el seu desenvolupament un cop iniciat el projecte.

Indicador	Unitat de mesura
	Número de visites a l'oficina de turisme i palau/museu

Indicador de productivitat	
	Nº pernoctacions hoteleres
Indicador de resultats	Millora i augment del nombre d'establiments comercials de l'entorn de la plaça del Palau
	Nº d'activitats sobre la temàtica renaixement
	Nº visites concertades MNAC

En quant a l'indicador de visites, la quantificació prevista de l'increment del flux turístic ens indica els següents resultats estimats de visites a partir de l'estudi realitzat en el marc de l'elaboració del Pla de gestió del nou Museu del Renaixement. Aquests valors queden pendents de consolidar-se a partir de l'execució del pla de gestió del Palau amb els acords amb el MNAC per a les visites combinades i programes de promoció conjunts.

	Valor (2023)	Valor (2024)	Valor (2025)
Número de visites previstes al museu	4.400	6.600	6.600

L'efecte multiplicador d'equipaments culturals actius i proactius està demostrat, el seu impacte en l'economia local, en el comerç local, no tan sols de l'entorn de la plaça del Plau, sinó a tota la vila, l'impacte al sector de la restauració, etc. Així doncs, pot esdevenir un element facilitador de transformació urbana y generador de riquesa cultural i econòmica, i creador de valor local.

Finalment esmentar que l'Ajuntament-ne ha aprovat el pla estratègic de turisme i té previst redactar aquest any 2022 el pla d'acció que ha de permetre definir objectius i accions en correspondència i coherència amb l'esmentat anteriorment.

5. JUSTIFICACIÓ ORGANITZATIVA

5.1 Marc normatiu. Models de gestió dels serveis públics

El servei a establir és, en principi, susceptible de ser prestat mitjançant qualsevol de les formes de gestió previstes legalment. La **Llei de bases de règim local (LBRL)**, a partir de la redacció donada per la LRSAL, i en concret **l'article 85**, estableix quins són els diferents models de gestió de serveis públics i les particularitats entre ells.

En el seu primer incís indica que:

Són serveis públics locals els que presten les entitats locals en l'àmbit de les seves competències.

El segon incís d'aquest article estableix que:

Els serveis públics de competència local s'hauran de gestionar de la manera més sostenible i eficient entre les enumerades a continuació:

A) Gestió directa:

- a) *Gestió per la pròpia Entitat Local.*
- b) *Organisme autònom Local.*
- c) *Entitat pública empresarial local.*
- d) *Societat mercantil local, el capital social de la qual sigui de titularitat pública.*

B) Gestió indirecta, mitjançant les diferents formes previstes per al contracte de gestió de serveis públics en el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat per Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, (entengui's referit al contracte de concessió de serveis públics amb l'entrada en vigor de la Llei 9/2017, que deroga el RDL 3/2011).

Així mateix, el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMC), article 249 del Decret Legislatiu 2/2003, estableix igualment que la facultat d'establir el sistema de gestió dels serveis públics correspon a la potestat d'autoorganització dels ens locals, partint de la premissa que aquests hauran de gestionar-se de la forma **més sostenible i eficient**.

En virtut de la potestat d'autoorganització de les entitats locals (arts. 4 .1.a LRBRL i 8.1.a i 249.1 TRLMRLC) i del principi de llibertat d'elecció en el mode de gestió, l'entitat té un marge ampli de discrecionalitat per adoptar la decisió que el servei públic es presti de forma directa o indirecta a través d'un tercer aliè a l'entitat.

5.1.1 Gestió indirecta. El contracte de concessió de serveis

El contracte de concessió de serveis es troba regulat en els articles 15, 29 i del 284 al 297 de la Llei de contractes del serveis públics (LCSP), establint l'article 284.1:

1. La Administración podrá gestionar indirectamente, mediante contrato de concesión de servicios, los servicios de su titularidad o competencia siempre que sean susceptibles de explotación económica por particulares. (...)

La LCSP actual no defineix el contracte de concessió de serveis per la seva naturalesa prestacional, sinó pel seu contingut econòmic, atès que l'explotació dels serveis ha d' implicar la transferència al concessionari de l'anomenat "risc operacional".

A tenor de l'anterior, doncs, perquè sigui legalment possible la figura del contracte de concessió de serveis és condició sine quanon que es produeixi l'efectiva translació del risc operacional des de l'Administració contractant al concessionari.

És a dir, el risc operacional suposa que el concessionari no té assegurat un benefici per la gestió del servei, que es tradueix en la possibilitat real que incorri en guanys inferiors a les previstes per ell i, fins i tot, a pèrdues econòmiques.

En el cas dels museus hi ha certs serveis o activitats que poden tenir un contingut econòmic (venda d'entrades, visites guiades, marxandatge, restaurant, botiga, etc.), per tant això configuraria part del risc de demanda i explotació del futur gestor, ja que el concessionari gestionaria el servei al seu propi risc i ventura.

5.1.2 Gestió directa

Les formes de gestió directa del servei públic es caracteritzen perquè la titularitat de la competència i el seu exercici recau en mans públiques, i podem dir que els riscos associats a l'exercici de l'activitat també, en tant en quant és l'ens local qui assumeix i centralitza el servei i exerceix de manera exclusiva les potestats de direcció, programació, supervisió i control de la prestació, així com els riscos derivats. Les formes de gestió directa es diferencien en dos grans tipus, això és, o bé la prestació del servei el fa directament la mateixa Administració o bé crea un ens diferent i especialitzat per a fer-ne la gestió. En el primer supòsit parlem de gestió pública indiferenciada.

En els altres supòsits, gestió pública diferenciada, es crea un ens amb personalitat jurídica que té per objecte determinat la prestació d'un o més serveis públics i que es pot regir o bé per normes de dret públic o bé per normes de dret privat depenent de la seva forma jurídica.

El citat article 85.2 de la LRBRL –a partir de la redacció donada per la LRSAL– preveu el següent:

Els serveis públics de competència local s'hauran de gestionar de la manera més sostenible i eficient d'entre les enumerades a continuació:

A. Gestió directa:

- a) *Gestió per Entitat local*
- b) *Organisme autònom local*
- c) *Entitat pública empresarial local*
- d) *Societat mercantil, el capital social de la qual sigui de titularitat pública*

Només podrà fer-se ús de les formes previstes en les lletres c) i d) quan quedi acreditat mitjançant memòria justificativa elaborada a l'efecte que resulten més sostenibles i eficients que les formes

disposades en les lletres a) i b) per la qual cosa s'hauran de tenir en compte els criteris de rendibilitat econòmica i recuperació de la inversió. A més, haurà de constar a l'expedient la memòria justificativa de l'assessorament rebut que s'eleva al Ple per a la seva aprovació on s'hi inclouran els informes sobre el cost del servei i la diferència amb el cost estàndard de referència, així com, el suport tècnic rebut que hauran de ser publicitats. A aquests efectes, s'obté informe de l'interventor local qui valorarà la sostenibilitat financera de les propostes plantejades, de conformitat amb el previst en l'article 4 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera.

Aquest segon paràgraf va ser introduït per la LRSAL, i comporta una dificultat afegida en la tria de opcions amb personificacions privades per part dels ens locals, com veurem més endavant.

En un sentit molt similar, trobem també l'article 249 TRLMRL, després de la seva modificació per la Llei 16/2015, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya.

Pel que fa en concret a les modalitats de gestió directa, la regulació del règim jurídic de cadascuna d'elles s'efectua de manera succinta en el TRLMRL (article 252 i següents) i, sobretot, al ROAS (article 190 i següents). Tot i que força allunyat del context jurídic actual, tant pel que fa a la normativa de règim local com –particularment- de contractació pública, encara podem esmentar algunes disposicions vigents del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales (RSCL), aprovat per Decret de 17 de juny de 1955. El seu article 41 estableix que:

Se entenderá por gestión directa la que para prestar los servicios de su competencia realicen las Corporaciones locales por sí mismas o mediante Organismos exclusivamente dependientes de ellas.

Així mateix la gestió directa també es pot dur a terme per dues o més administracions públiques, revestint alguna de les formes jurídiques següents:

- Mancomunitats.
- Consorcis (condicionada per les modificacions efectuades per la LRSAL, així com per la Ley 40/2015, de Régimen Jurídico del Sector Público -LRJSP).
- Convenis entre administracions (d'acord amb les limitacions introduïdes al seu ús per la LCSP i pels articles 47 i següents de la LRJSP).

5.1.2.1 Gestió per a la pròpia entitat local

5.1.2.1.1 Gestió directa mitjançant un ens diferenciat

Com s'ha assenyalat, la gestió directa de serveis públics locals a través d'entitats instrumentals s'estableix en l'article 85.2.A) de la LRBRL, com a una de les formes de gestió a través de les quals les

entitats locals poden prestar aquests serveis. La gestió directa es pot efectuar, com s'ha dit, a més de per la pròpia entitat local, per un organisme autònom local (OA), una entitat pública empresarial local (EPEL), o una societat mercantil local (SML), el capital social de la qual sigui de titularitat pública. Així s'estableix també en l'article 249 del TRLMRLC que precisa que *"la facultat d'establir el sistema de gestió dels serveis públics correspon a la potestat d'autoorganització dels ens locals"*.

De totes les modalitats ressenyades ens centrarem específicament en la gestió mitjançant ens diferenciat a través de SML, tenint en compte l'existència d'una societat municipal ja creada i en funcionament a Molins de Rei com és Molivers SL, instrument de l'Ajuntament declarat mitjà propi. La gestió directa mitjançant un ens diferenciat ve regulada en la secció 2 del ROAS, a partir dels articles 192 i següents, on es fa referència als diferents ens com poden ser els Organisme Autònoms Locals, Epels o les Societats Mercantils Locals.

Gestió directa per mitjà d'una organització especial

Article 192

Organització especial

192.1 *La gestió directa de serveis per l'ens local es pot realitzar per mitjà d'una organització especial, sense personalitat jurídica, composta per un consell d'administració i una gerència, sens perjudici que la naturalesa del servei exigeixi l'adopció d'una altra forma d'organització, mitjançant la creació d'altres òrgans complementaris.*

192.2 *L'acord pel qual s'estableix que un servei el gestiona directament l'ens local mitjançant una organització especial ha d'incloure els aspectes orgànics i de funcionament i, si s'escau, la desconcentració de funcions, d'acord amb la reglamentació del mateix servei.*

Societat mercantil amb capital íntegrament públic

Article 211

Règim

211.1 *Els serveis locals de caràcter econòmic es poden gestionar directament per mitjà d'una societat mercantil.*

211.2 *En aquest cas, el servei s'exerceix en règim d'empresa privada i el capital social pertany íntegrament a l'ens local.*

211.3 *La societat ha d'adoptar la forma de responsabilitat limitada o de societat anònima i actua amb subjecció a les normes de dret mercantil, sens perjudici de les matèries exceptuades per l'acord de creació, les referents a les funcions de direcció i vigilància que exerceixi l'ens local*

sobre ella i les de contractació i d'altres de caràcter administratiu a què es refereixen els articles 217 i 225 d'aquest Reglament.

5. 1. 2.2.1 Els encàrrecs a mitjans propis

La Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP), incorpora una regulació dels sistemes de cooperació pública, tant vertical com horitzontal. Aquesta nova regulació de la LCSP parteix del marc establert en el seu article 31.1, en el qual s'enuncien les dues formes de cooperació de les entitats del sector públic: la horitzontal, que es preveu que s'articuli per mitjà de convenis –la determinació dels quals es remet a l'article 6 de la LCSP–; i la vertical, mitjançant l'ús de mitjans propis personificats, l'articulació de la qual s'estableix que es dugui a terme a través d'acords d'encàrrec –que no tenen la consideració de contractes–, i distingint entre els que facin els poders adjudicadors (regulada en l'article 32) i els de les entitats del sector públic que no tinguin aquesta consideració (regulada en l'article 33).

En concret, i pel que fa als requisits que han de complir les entitats per tenir la consideració de mitjà propi d'un poder adjudicador, cal partir de les previsions de l'article 32 de la LCSP, relatiu als encàrrecs dels poders adjudicadors a mitjans propis personificats. D'acord amb aquest precepte, tenen la consideració de mitjà propi les persones jurídiques, de dret públic o de dret privat, que compleixin tots els requisits següents:

a) Tractant-se de mitjans propis d'un poder adjudicador: que el poder adjudicador respecte del qual s'analitza si l'ens en té la consideració de mitjà propi, exerceixi sobre ell un control "directe o indirecte", anàleg al que ostenta sobre els seus propis serveis o unitats, entenent que es dona si:

- El poder adjudicador pot exercir una influència decisiva sobre els objectius estratègics i les decisions significatives; i
- El poder adjudicador o un altre o altres poders adjudicadors o persones jurídiques controlades de la mateixa manera per ell li poden conferir encàrrecs que siguin d'execució obligatòria, de manera que hi hagi una unitat de decisió, d'acord amb instruccions fixades unilateralment per ell.

a') Tractant-se de mitjans propis de dos o més poders adjudicadors independents: que els poders adjudicadors respecte dels quals s'analitza si l'ens en té la consideració de mitjà propi, exerceixin sobre ell un control conjunt anàleg al que tindrien sobre els seus propis serveis o unitats, entenent que es dona si:

- En els òrgans decisoris de l'ens hi estan representats tots els poders adjudicadors, podent cada representant representar a diversos o a tots ells; i
- Els poders adjudicadors poden exercir “directament i conjuntament” una influència decisiva sobre els objectius estratègics i sobre les decisions significatives de l'ens; i
- L'ens no persegueix interessos contraris als dels poders adjudicadors respecte dels quals s'analitza la consideració de mitjà propi.

En ambdós casos, de control conjunt o individual, en funció de si es tracta d'un mitjà propi compartit o no, la compensació al mitjà propi s'ha d'establir per referència a tarifes aprovades per l'entitat pública de la qual depèn el mitjà, calculades de manera que representin els costos reals de realització de les unitats produïdes directament pel mitjà propi.

b) Que més del 80% de les activitats de l'ens respecte del qual s'analitza la condició de mitjà propi les dugui a terme en l'exercici de les comeses fetes pel poder adjudicador que el controla o pels poders adjudicadors que el controlen, en funció de si es tracta de mitjans propis d'un sol poder adjudicador o de dos o més poders adjudicadors, respectivament, o de les comeses fetes per altres persones jurídiques controlades de la mateixa manera per el poder o els poders adjudicadors que el controlen a ell. El compliment efectiu d'aquest requisit ha de quedar reflectit en la memòria integrant dels comptes anuals del mitjà propi, de manera que ha de ser objecte de verificació per l'auditor de comptes en la realització de l'auditoria dels comptes anuals.

Atesa la importància d'aquest element en el nostre cas, convé esmentar l'Informe 1/2019, de 13 de març, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya³. En el marc de la interpretació dels requisits de l'article 32.2 LCSP, i seguint la normativa (article 12.5 de la Directiva

³ En aquest cas, l'Ajuntament de Reus planteja respecte del requisit relatiu a què més del 80% de les activitats del mitjà propi s'hagin de dur a terme en l'exercici de les comeses que li hagin estat confiades pel poder adjudicador que la controla, els dubtes següents: “Per determinar el percentatge de les activitats, s'han de tenir en compte les activitats que desenvolupa aquesta persona jurídica dins la seva activitat ordinària, és a dir, les activitats que realitza ateses la seva finalitat i objecte pel qual fou creada, per part del poder adjudicador, aquesta persona jurídica o ens instrumental, en tant que forma directa de prestació de serveis públics? O, pel contrari, per determinar l'esmentat percentatge, sols s'han de tenir en compte les activitats fruit dels encàrrecs puntuals (contractes in House), que el poder adjudicador hagi fet a aquesta persona jurídica de dret públic o privat?”

24/2014/UE) i la jurisprudència europea (sobretot, la Sentència del TJUE d'11 de maig de 2006, -ass. C-340/04-), afirma la Junta Consultiva catalana en aquest Informe (Fonament Jurídic 5è) que:

... cal respondre a la consulta plantejada per l'Ajuntament de Reus en el sentit que si el càlcul del percentatge de l'activitat, per analitzar la concurrència d'aquest requisit per ser mitjà propi, es fa –d'entre les opcions donades per la normativa– sobre la base del volum total de negoci de l'entitat, s'han de tenir en compte totes les activitats que desenvolupa l'entitat per, d'aquestes, determinar si més del 80% s'han dut a terme amb ocasió de comeses que li hagin estat confiades pel poder adjudicador que la controla, o per altres entitats controlades per aquest. Si, en canvi, el criteri per a determinar el càlcul de l'activitat duta a terme en exercici de comeses efectuades com a mitjà propi es fa prenent en consideració les despeses suportades per l'entitat, la base de càlcul en relació amb aquestes ha de ser la totalitat de les despeses i, respecte d'aquestes, cal determinar quin és el percentatge atribuïble a les despeses generades amb ocasió de comeses que li hagin estat confiades pel poder adjudicador que la controla, o per altres entitats controlades per aquest.

En qualsevol cas, l'activitat que el mitjà propi no realitzi amb ocasió d'atribucions o d'encàrrecs efectuats per l'entitat que la controla ha de ser, d'una banda, de caràcter merament residual i, d'altra banda, accessòria a l'activitat essencial de l'entitat, que ha de ser la prestació de serveis amb ocasió de les atribucions o els encàrrecs efectuats per l'entitat o les entitats que la controlen –tal com va assenyalar el TJUE en les sentències d'11 de maig de 2006, ja esmentada, i de 10 de setembre de 2009 (ass. C-573/07).

c) Que la totalitat del seu capital o patrimoni sigui de titularitat o aportació pública, quan sigui un ens de personificació juridicoprivada.

d) Que la condició de mitjà propi respecte del poder o dels poders adjudicadors concrets es reconequi expressament en els seus estatuts o actes de creació, amb la prèvia conformitat o autorització expressa del poder o dels poders adjudicadors respecte dels que hagi de ser mitjà propi i verificació, per l'entitat pública de qui depengui l'ens que hagi de ser mitjà propi, que disposa de mitjans personals i materials apropiats per a la realització dels encàrrecs de conformitat amb el seu objecte social –es presumeix si ha obtingut la classificació corresponent.

Igualment cal tenir present el que estableix l'article 32 de la LCSP en relació a les regles de funcionament, en especial allò que fa referència a les contractacions de serveis per part del mitjà propi:

A los negocios jurídicos que los entes destinatarios del encargo celebren en ejecución del encargo recibido de conformidad con el presente artículo, se le aplicarán las siguientes reglas:

(...)

b) El importe de las prestaciones parciales que el medio propio pueda contratar con terceros no excederá del 50 por ciento de la cuantía del encargo. No se considerarán prestaciones parciales aquellas que el medio propio adquiera a otras empresas cuando se trate de suministros o servicios auxiliares o instrumentales que no constituyen una parte autónoma y diferenciable de la prestación principal, aunque sean parte del proceso necesario para producir dicha prestación.

5. 2. La LRSAL i la limitació de la discrecionalitat municipal en l'elecció de les modalitats de gestió dels serveis públics

La facultat d'opció de les corporacions locals entre les diferents modalitats de gestió dels serveis s'ha configurat tradicionalment com a discrecional, com una facultat decisòria que tendeix a situar-se en l'òrbita de les potestats d'autoorganització. N'és un bon exemple l'article 30 RSCL, quan es refereix a que "las Corporaciones locales tendrán plena potestad para constituir, organizar, modificar y suprimir los servicios de su competencia".

La reforma operada en la LRBRL per la LRSAL ha extremat els rigors en la fase d'iniciativa i ha introduït per primer cop un seguit d'exigències i justificacions substancials en l'elecció de les modalitats de gestió. Sistemàticament parlant, les determinacions legals que condicionen la decisió sobre els modes de gestió dels serveis públics poden ser generals, afectant a qualsevol modalitat, o específiques, per a determinats modes de gestió.

En primer lloc, i amb caràcter general, el mode de gestió que s'adopti ha de ser el més sostenible i eficient d'entre els que ofereix la legislació. Així s'afirma en la primera disjuntiva que es presenta per als ens locals, entre la gestió directa i la indirecta. Les exigències de la sostenibilitat i de l'eficàcia semblen decantar la decisió vers la gestió indirecta. Així ho considerarà la Comissió Nacional de la Competència, en el seu Informe (de 13 de març de 2003) sobre l'avantprojecte de la LRSAL, afirmant que el text:

[...] debería establecer que las entidades locales opten por fórmulas de gestión indirecta que permitan la prestación privada. Al mismo tiempo, debe asegurarse la revisión periódica del prestador tras el plazo contractual mínimo necesario para asegurar la viabilidad económica de dicha gestión. Esta opción resulta preferible para la competencia y la eficiencia frente a la constitución de entidades instrumentales de capital público o mixto.

En qualsevol cas, existeix un mandat legal d'optimització: cal optar per la modalitat de gestió més sostenible i eficient, d'acord amb la regulació actualment vigent. La presència de conceptes jurídics indeterminats permet el control judicial de la decisió, en el sentit que només una opció s'ajustaria a aquest mandat general d'optimització, i per tant seria revisable judicialment. En aquest sentit -i encara que no estigui situat en l'àmbit estricte de les facultats d'opció entre els diversos modes de gestió- observem com

l'article 86.3 LRBRL puntualitza que l'Administració de l'Estat podrà impugnar els actes i acords previstos en el mateix article "cuando incumplan la legislación de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera"⁴.

En qualsevol cas, l'orientació de la LRBRL vers la sostenibilitat i l'eficiència marca una implícita però inequívoca predilecció per les modalitats de la gestió indirecta sobre les de gestió directa de la pròpia entitat local.

En segon lloc, i amb caràcter particular, la llei va més enllà i fixa uns criteris de prelación entre les modalitats de gestió directa. Després de la reforma operada per la LRSAL, la LRBRL es mostra més renuent respecte de les fórmules que comporten la creació, com a ens gestor, d'una persona jurídica subjecta al dret privat. Es tracta de les opcions recollides a l'article 85.2, lletra A), lletres c) i d), això és, la gestió per Entitat pública empresarial local i per Societat mercantil local, respectivament. Opcions que poden triar els municipis mitjançant un expedient en que una memòria haurà de justificar que aquestes fórmules resulten més sostenibles i eficients que les fórmules centralitzades i plenament subjectes al dret públic que es contemplen a les lletres a) i b), això és, la gestió per la pròpia Entitat local i la gestió per Organisme autònom local, respectivament. En aquest sentit, la llei es refereix a la valoració específica de *criterios de rentabilidad económica y recuperación de la inversión*.

Vol dir tot això que l'elecció de la forma de gestió ja no és una decisió d'autoorganització o, encara més, que no existeix el dret dels governs locals a decidir la forma de gestió, en el marc de la llei?

Per tal de donar resposta a aquests interrogants podríem referir-nos en primer terme a la posició del Tribunal Constitucional, en la Sentència 41/2016, la primera que es pronunciava sobre la reforma efectuada per la LRSAL, quan va afirmar la constitucionalitat de la preferència de gestió per la mateixa Entitat Local o els seus Organismes Autònoms, per davant de la realitzada mitjançant entitats públiques empresarials o societats mercantils locals, tal com ha estat efectuada per la nova regulació. Amb relació a l'autonomia local, el Tribunal Constitucional afirma que està salvaguardada, ja que la nova regulació de l'article 85.2 "condiciona la autonomia local, però no la vulnera en absoluto, ya que los Entes Locales conservan amplios espacios de opción organizativa". La finalitat d'aquesta nova redacció de l'article 85.2 LRBRL —diu el TC—, és *evitar la proliferación de personificaciones instrumentales o, más precisamente, asegurar la sostenibilidad financiera i la eficiencia de las que se creen*.

⁴ Aquests conceptes procedeixen de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat, que té el seu origen en la reforma constitucional de l'article 135 CE, en funció de la seva adaptació a l'article 126 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, entre altres. La Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat financera estableix en el seu article 4 que "se entenderá por sostenibilidad financiera la capacidad para financiar compromisos de gasto presentes y futuros dentro de los límites de déficit, deuda pública y morosidad de deuda comercial conforme a lo establecido en esta Ley, la normativa sobre morosidad y en la normativa europea".

En realitat, les paraules del Tribunal ara recollides expressen amb prou claredat que les anàlisis que acreditin l'elecció de l'alternativa òptima per a l'interès general han de ser rigoroses, i, per tant, així han de ser les Memòries que es redactin i la motivació que s'efectuï, sustentades en dades objectives que avalin l'elecció.

En aquest sentit, en la present memòria es posen de relleu els pros i contres de les dues modalitats de gestió, és a dir la indirecta versus la gestió directa, i, complementàriament, en compliment de les exigències de la LRSAL, es du a terme una anàlisi de la gestió directa amb mitjans propis i la gestió directa amb mitjans propis a través de la pròpia Entitat Local.

5.3 El cas del Servei Públic Museus Molins. Anàlisi comparatiu de les diferents alternatives de gestió

Les anàlisis sobre els estudis de models es centren en paràmetres de caire econòmic per tal de determinar la major eficiència en la gestió i explotació de serveis amb els menors recursos possibles, com estableix la llei. Però més enllà de les anàlisis i conclusions des d'una òptica estrictament econòmica i quantificable, en un estudi de models de gestió que pretén determinar la idoneïtat d'aquests, també s'han de tenir en compte i sospesar altres aspectes i factors que, per bé que no permeten una quantificació econòmica de forma literal, sí tenen un impacte sobre la sostenibilitat global, la capacitat de finançament de futures inversions, l'eficiència en l'assignació de recursos i en l'operativa del servei, la necessària flexibilitat i capacitat d'adaptació davant els canvis tecnològics o la necessitat d'assumir nostres prestacions i serveis en el marc de les potestats municipals d'organitzar els propis recursos, departaments i empreses públiques, sense oblidar el necessari control i transparència en l'administració de recursos públics.

Ens referim, per tant, a factors de caire financer, laboral, social, organitzatiu i de participació ciutadana que influeixen en la presa de decisió sobre l'elecció del model més eficient i que sigui més sostenible, en la seva globalitat, de cara a les necessitats específiques del municipi de Molins de Rei i als requeriments del servei en qüestió.

5.3.1 Gestió directa versus gestió indirecta

5.3.1.1. Risc operacional i finançament d'inversions

Com ja hem ressaltat amb anterioritat en la descripció de les principals característiques del model de gestió indirecta, la diferència ve determinada per qui assumeix el risc de l'explotació i del servei en general, tant de caire operatiu com econòmic i financer, en els termes que s'han esmentat. En el cas de la

gestió directa, el risc operacional queda en mans de l'Administració, això vol dir que assumeix també el pes de la coordinació, la decisió sobre les inversions i la relació directa amb la ciutadania, a més de les eventualitats de caire operatiu i tecnològic que es poden donar en la prestació del servei en qüestió, ara i en el futur. Per contra, però, també assumeix la ventura i els possibles guanys i beneficis que es puguin derivar de l'explotació d'aquest, que li revertirien de manera directa.

Sobre la necessitat de justificar i acreditar el risc operacional en la gestió indirecta, la recent resolució del Tribunal Català de Contracte, en la Resolució núm.: 55/2022 (recurs N-2021-0233), de 9 de març de 2022, ha vingut a precisar el següent:

Des del punt de vista normatiu, cal tenir en compte la regulació prevista a l'article 15.1 de la LCSP en consonància amb la Directiva 2014/23/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a l'adjudicació de contractes de concessió (en endavant, Directiva 2014/23/UE) el tret característic del contracte de concessió de serveis rau en el fet que, tal com indica l'article 15.2 de la LCSP, "el dret d'explotació dels serveis implica la transferència al concessionari del risc operacional". En aquest sentit, tal com assenyala l'article 14.4 de la LCSP, al qual remet l'esmentat article 15.2, es considera que el concessionari assumeix un risc operacional quan no estigui garantit que, en condicions normals de funcionament, aquest pugui recuperar les inversions efectuades ni cobrir els costos en què hagi incorregut com a conseqüència de l'explotació del servei que sigui objecte de la concessió, de manera que la part dels riscos transferits al concessionari ha de suposar una exposició real a les incerteses del mercat que impliqui que qualsevol pèrdua potencial estimada en què incorri el concessionari no és merament nominal o menyspreable. El risc operacional a transferir al concessionari pot ser el risc de demanda o el risc de subministrament, o els dos; tanmateix de l'examen de l'expedient i dels plecs no consta quin risc/os s'ha/n traslladat al contractista, ni el repartiment de riscos amb el consistori, només s'aprecien referències buides al "risc operacional" sense el sentit i l'abast establert en la normativa i jurisprudència (...)

En aquest sentit, la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea –STJUE- de 10 de setembre de 2009, Wasse, assumpte C-206/08, Informe 2/2014, de 22 de gener, de la Junta Consultiva de Contratación Administrativa de la Comunidad Autónoma de Aragón i Informe 9/2016, d'1 de desembre, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya). Al respecte, cal entendre que el risc d'explotació econòmica del servei s'ha definit com el risc d'exposició a les incerteses del mercat, a la competència d'altres operadors, a desequilibris entre l'oferta i la demanda dels serveis, a la insolvència dels deutors dels preus pels serveis prestats, o fins i tot el risc que els ingressos no cobreixin íntegrament les despeses

d'explotació o de responsabilitat per danys causats per una irregularitat en la prestació del servei (STJUE de 10 de març de 2011, Privater, assumpte C-274/09 i STJUE de 10 de novembre de 2011, Norma-A, Dekom, assumpte C-348/10).

Així doncs, en serveis que requereixen molta inversió, l'elecció del model de prestació és fonamental, ja que en cas de gestió directa, sense ens mercantil i sense la col·laboració amb un tercer a través de contractes de serveis, és a dir a través dels mitjans propis de l'Entitat Local, la nova inversió que requereix el servei (tant per obres com per l'accés a les noves tecnologies, renovacions d'infraestructures o compra de materials i equipaments) hauria de ser finançada per l'Ajuntament, el que pot suposar, sobretot en els primers anys, un fort impacte en les finances municipals, encara que òbviament es pot rescabalar a través del cobrament de les taxes del servei i de fórmules de finançament extern, a més de possibles aportacions de fons del propi Ajuntament per cobrir costos en casos de serveis clarament deficitaris.

En canvi, en el cas de la concessió-gestió indirecta, seria el concessionari qui assumiria aquesta inversió com a pròpia i es faria càrrec del seu finançament sense implicar en cap moment a l'Administració.

També es considera un valor a favor de l'empresa privada la major accessibilitat a les innovacions i el "know how" en prestacions amb un elevat component tecnològic o els estalvis derivats de les operacions de manteniment i explotacions per les economies d'escala que solen tenir, entre d'altres.

5.3.1.2 Impacte fiscal en gestió directa i despeses estructurals i de personal

Així mateix, i en aquest context comparatiu general sobre despeses de gestió, en la modalitat de prestació directa també s'hauria de fer front a nous costos, més enllà de les inversions o adquisicions inicials, com l'IVA suportat en l'adquisició de béns, maquinària, combustible i altres serveis que és més elevat, així com també la diferència en quant a la càrrega fiscal de l'Impost de Societats; els costos de creació d'una nova estructura administrativa per a gestionar i dirigir el personal, intern o extern que es necessitaria, i els costos laborals, tant els directes com els indirectes, que implicaria l'increment dels passius laborals contingents i l'impacte de l'absentisme, el pagament de despeses ordinàries d'explotació o altres costos derivats del lloguer o compra d'oficines, magatzems, entre d'altres.

En termes generals, es considera que en el cas de gestió directa per la pròpia entitat local o organisme autònom, el cost de personal es veurà incrementada en un 15% per la major dedicació no només del personal de Cultura sinó també dels serveis centrals (intervenció, recursos humans, secretaria, contractació...) A més, degut a la menor flexibilitat en quant als horaris laborals del personal de les entitats locals, en el cas de realitzar la gestió per part del mateix Ajuntament o d'un organisme autònom, es penalitzen aquests costos.

En contraposició, i en termes generals, una gestió directa pot suposar un estalvi econòmic equivalent a la suma dels tres conceptes següents: els beneficis privats que obté l'operador privat i que en aquest supòsit ja no es contemplarien; el percentatge de despeses generals que l' Ajuntament s'estalviaria i el d'IVA suportat i no deduïble.

Així, en relació als avantatges de caire fiscal, es pot parlar dels avantatges per la menor càrrega fiscal, derivada de l'aplicació de l'IVA, en tots els casos de gestió directa:

- En el casos d'Entitat Local, està exempta amb caràcter general del pagament de l'impost (art.7.8° de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit), tant si es tracta de prestació indiferenciada per la pròpia Entitat local, ja sigui encàrrec a mitjans propis. En efecte, les Administracions públiques suporten més IVA del que repercuteixen, per la qual cosa no poden compensar-se l'impost que grava les contractacions externes de béns i serveis, per això es sol considerar que la prestació a través dels propis mitjans de l'entitat local pot suposar un estalvi fiscal, de tal manera que s'ha convertit sovint en un argument nuclear per a justificar la internalització dels serveis, en tractar-se de la partida d'estalvi més clara i evident de quantes poden documentar-se en l'expedient.

- En el cas de prestació a través d'empresa pública, aquesta pot compensar el tractament fiscal de l'IVA, entre les compres i contractacions que ha de dur a terme subjectes a l'impost, i les deduccions posteriors (com passa en tot tipus d'empreses).

En canvi, en la gestió indirecta i també en la directa amb contractes de serveis -com analitzem a continuació- la retribució del contractista es veurà incrementada en un 21% per l'impacte de l'IVA.

El cost de qualsevol servei que es presti en règim de gestió indirecta, es veu automàticament incrementat per l'IVA a aplicar, sempre i quan aquestes activitats es trobin subjectes i no exemptes a l'impost.

També hi ha una menor càrrega fiscal pel que fa al Impost de Societats, ja que l'empresa pública obté un bonificació del 99% d'aquests imports.

Les societats mercantils públiques són subjecte passiu de l'impost sobre societats, segons s'estableix a Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre societats (ara endavant LIS), al ser persones jurídiques. La base imposable de l'impost, doncs, es determinarà (igual que en el cas de les societats de caràcter privat), mitjançant la realització d'una sèrie d'ajustos al resultat comptable obtingut aplicant els criteris del Pla General de Comptabilitat General d'Empreses. La quota tributaria serà el resultat d'aplicar a la base imposable obtinguda el tipus de tributació aplicable a la societat.

No obstant això, i a diferència de les societats mercantils privades, l'article 34 del LIS, estableix una bonificació específica per prestació de serveis públics de competència local.

Tendrá una bonificación del 99 por ciento la parte de cuota íntegra que corresponda a las rentas derivadas de la prestación de cualquiera de los servicios comprendidos en el apartado 2 del artículo 25 o en el apartado 1.a), b) y c) del artículo 36 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, de competencias de las entidades locales territoriales, municipales y provinciales, excepto cuando se exploten por el sistema de empresa mixta o de capital íntegramente privado.

L'impost sobre societats té un tipus general d'un 25%. Això vol dir que les empreses privades que presten serveis públics en règim de gestió indirecta han de tributar a l'Hisenda estatal un 25% dels beneficis obtinguts. Aquest impost forma part de les despeses pròpies d'una societat, per tant ha de ser repercutit als "clients". De manera intrínseca, un Ajuntament està assumint aquest cost quan està realitzant un servei a través d'una concessió administrativa.

Si és una empresa pública municipal qui presta el servei, podrà aplicar el 99% de bonificació a la quota íntegra, motiu pel qual el cost fiscal serà menor que si el realitza una empresa mixta o privada.

5.3.1.3 Beneficis i viabilitat econòmica de l'explotació

En la gestió indirecta, lògicament, cal contemplar un major volum de despeses generals que inclouen el benefici industrial que obté el concessionari. En canvi, en el cas de prestació directa, aquesta no està presidida per l'ànim de lucre, per quin motiu no té sentit el concepte de retribució de la gestió, entès com a benefici del prestador del servei. Això no obstant, el prestador directe, per bé que no persegueixi un marge de benefici industrial, sempre hauria d'assegurar una prestació el més eficient possible, tendent a que els ingressos obtinguts puguin cobrir el major percentatge de les despeses, no només dels costos d'explotació, sinó també del cost de l'eventual finançament i l'excedent que sigui necessari per a proporcionar els fluxos de caixa necessaris que garanteixin la viabilitat del projecte. Però aquesta premissa, que és la que persegueix la LRSAL per a la prestació dels serveis públics, és pràcticament impossible de complir en aquells serveis de caire social, cultural o educatiu, com el que és objecte de la present memòria, on les taxes o preus públics no cobreixen pràcticament mai el costos d'explotació i no es pot comptar, generalment, amb ingressos addicionals de mercat.

A continuació, **es presenta una anàlisi DAFO del servei per a les modalitats de gestió directa i indirecta**, entesa aquesta com a eina d'estudi per la situació actual de les seves característiques internes (Debilitats i Fortaleses) i la seva situació externa (Amenaces i Oportunitats).

De la combinació de fortaleses amb oportunitats sorgeixen les potencialitats que assenyalen les línies d'actuació de cara a elegir la modalitat de gestió dels serveis municipals de Museus de Molins de Rei.

GESTIÓ DIRECTA (EL/OA-SML)

	Fortaleses	Debilitats
INTERNES	- Responsabilitat i transparència. - Major proximitat al ciutadà. - Major control directe. - Sense ànim de lucre. - Disposició d'una empresa pública ja funcionant que pot operar amb sinèrgies i optimització de diversos serveis.	- Especialització tècnica limitada. - Falta de protocols i procediments. - Falta de flexibilitat i agilitat per a la contractació de personal, assignació de tasques. - Majors costos d'estructura a la llarga i major despesa de personal (sobretot en EL) -Necessitats de contractes externs de personal de suport, compres i subministraments.
	Oportunitats	Amenaces
EXTERNES	- Ingressos directes per a les arques municipals. - Menor càrrega impositiva (IVA i Impost Societats bonificat al 99%) - Participació ciutadana en la presa de decisions i seguiment. - Increment d'empreses que presten serveis complementaris i que son subcontractats per dur a terme la prestació.	- Necessitats imprevistes per l'evolució tecnològica en el sector i necessitats renovació i inversió, sense capacitat de resposta ràpida (menys en SML) - Accés a finançament per assumir inversions (menys en SML)

GESTIÓ INDIRECTA (CONCESSIÓ)

INTERNES	Fortaleses	Debilitats
	- Transferència de risc d'exploració, - Major experiència i coneixement especialitzat del sector (Know-how). - Alta qualificació del personal operari. - Sistemes i procediments implantats.	- Benefici del contractista. - Transparència limitada en la gestió, en la rendició de comptes i en la participació - Costos per impostos imputables al servei, (IVA i impost de societats)
EXTERNES	Oportunitats	Amenaces
	- Major disponibilitat, accés a les darreres Innovacions tecnològiques i capacitat de renovació permanent - Optimització dels recursos i agilitat en la contractació de personal, serveis, compres, economia d'escala en adquisicions... - Més fàcil accés a finançament, sobretot en serveis que necessiten molta inversió	- Incompliment de les obligacions contractuals. - Augment de l'exigència interna de l'assoliment d'objectius amb el menor temps i cost possibles → posar en risc la qualitat. - La creixent demanda ciutadana en favor de la gestió pública dels recursos

5.3.2 Gestió directa. Gestió per la pròpia entitat versus gestió mitjançant una societat mercantil local (SML)

5.3.2.1 Contractació, compres i altres tràmits administratius

En relació als avantatges que implica una gestió directa mitjançant una societat mercantil amb capital íntegrament de l'Ajuntament, cal destacar la major agilitat en la majoria de tràmits administratius, tant per la contractació de personal com per la compra de béns o subministraments, com en la gestió econòmica i en l'operativa diària.

En aquest sentit, la regulació d'aquesta societat, la relació amb tercers i els contractes que celebri la societat estan subjectes al dret privat, llevat l'acte previ de constitució de la societat, la coordinació

d'aquesta amb l'ens local, la supressió, en el seu cas, del servei públic i l'adquisició d'immobles i contractació d'obres, que s'han sotmetre a un procediment que s'adapti als principis de publicitat i concurrència de la contractació, segons disposa l'article 225 del ROAS. De totes maneres, la LCSP qualifica a les societats públiques creades per satisfer necessitats d'interès general que no es financin majoritàriament amb ingressos de mercat com poders adjudicadors als efectes d'aquesta llei (article 3.2.b), de manera que l'adjudicació dels contractes que aquestes entitats celebrin es troba també regulada per la referida llei i per tant pel dret administratiu, establint determinades exigències pel que fa a la selecció del contractista.

Aquesta subjecció, amb caràcter general, a les normes de dret privat, comporta que el personal d'aquestes societats municipals públiques estigui vinculat amb una relació de caràcter contractual laboral; pel que fa al règim de béns, llevat aquells de l'Ajuntament adscrits a la societat, que mantenen la seva qualificació jurídica originària, es troben també regulats pel dret privat. Per tant, a la vista del que s'ha exposat es pot concloure que la societat mercantil amb capital íntegrament públic es presenta com una fórmula idònia per la gestió d'un servei públic com el que s'estableix en el present expedient, el de Museus Municipals, tota vegada que aquesta fórmula ofereix més flexibilitat en l'àmbit de la contractació o en el reclutament del personal i, en general, en l'adopció de les decisions necessàries per portar a terme la prestació del servei.

Com ja hem comentat en el punt de comparativa entre la gestió directa i la gestió indirecta, el cost de personal sempre penalitza en les modalitats de prestació directa, ja que les estructures de capítol 1 tendeixen, a la llarga, a incrementar-se en relació a les plantilles de les empreses privades. Tot i això, aquest impacte és menys rellevant en la gestió directa a través de societat municipal, especialment quan ja existeix una estructura creada, i on també es produeixen sinèrgies i optimització de costos.

Així mateix, i des d'un òptica tècnica i operativa, es considera que l'explotació a través de una SML pot generar un seguit d'avantatges derivats de la millor comunicació i sinèrgies amb les persones que realitzen el servei diari, el que possibilitaria:

- Atendre els imprevistos amb màxima diligència, especialment en serveis com els culturals que requereixen flexibilitat d'horari i atenció de personal en cap de setmana i festius.
- Obtenir informació directa de les particularitats en l'exercici del servei.
- Optimitzar els recursos.
- Gestionar l'absentisme directament.
- Cobrir baixes d'una manera més àgil i fins i tot a través de les pròpies borses de treball municipal.

- Conèixer de primera ma l'opinió de la ciutadania sobre la qualitat en la prestació del servei o de possibles queixes o incidències.

5.3.2.2 Impacte de l'IVA i les subcontractacions

En el cas de prestació a través d'empresa pública, aquesta pot compensar més clarament el tractament fiscal de l'IVA, entre les compres i contractacions que ha de dur a terme subjectes a l'impost, i les deduccions posteriors (com passa en tot tipus d'empreses).

Tot això, sense comptar que per part de l'Ajuntament l'encàrrec del nou servei a un ens instrumental, mitjà propi, li suposa l'estalvi de l'IVA, d'acord amb les diverses resolucions del ministeri d'Hisenda al respecte sobre el tractament fiscal en aquest tipus d'encàrrecs. Així, es considera que les *“transferències de capital que pugui realitzar l'Ajuntament al seu ens instrumental per dur a terme determinats serveis constituïrien la contraprestació per aquests serveis (...) i dites prestacions no es trobarien subjectes a l'Impost sobre el Valor Afegit, en virtut d'allò disposat a l'article 7.8º D de la Llei de l'Impost”*⁵

Finalment, fem un esment al fet que la societat municipal mitjà propi, per regla general, està sotmesa als límits de contractació de serveis que hem desenvolupat anteriorment en el punt corresponent als encàrrecs a mitjans propis, mentre que en cas de prestació per part de la pròpia entitat local, aquesta, donades les limitacions en la contractació de nou personal, es veuria obligada a recórrer al suport extern mitjançant contractes de serveis sense cap tipus de limitació de caire jurídic.

5.3.2.3 Limitacions de la gestió directa amb la pròpia estructura organitzativa del consistori

Els Museus han de comptar, a més de la dotació econòmica adequada pel seu funcionament, amb un personal tècnic força especialitzat i unes funcions molt determinades – tant per la coordinació i gerència de la part d'administració i de gestió d'activitats, com per les tasques de l'equip de dinamització de la programació, la promoció i desenvolupament de projectes, els treballs de conservació i exposició de les col·leccions artístiques, la formació en nous suports digitals i xarxes, els tècnics especialistes o el personal de suport i atenció al públic atenent al que estableix el Decret 232/200, de 28 d'agost, *sobre el personal tècnic i directiu de museus* tal i com queda descrit al document denominat Pla de gestió del Pla de Requesens .

A l'aparat d'antecedents del present document s'ha exposat la situació actual pel que fa referència a mitjans humans del departament de cultura de l'ajuntament, l'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Molins no disposa dels mitjans humans i personals adients per donar resposta a aquestes necessitats amb les

⁵ Consulta V1758-20 de la Secretaria de Estado de Hacienda, direcció general de Tributos, sobre consultes vinculantes en relació con las contraprestaciones de servicios municipales sujetas al IVA.

prestacions de qualitat requerides. Específicament, l'àrea de Cultura, integrada en l'Àrea de Serveis a les Persones (ASP) només compta amb un tècnic de Cultura, actualment cap de negociat en funcions, i amb el suport administratiu de personal del Àrea, que assumeixen moltes altres funcions més enllà de les tasques de foment i gestió de l'oferta cultural al municipi.

No es pot oblidar, en aquest context, l'esperit de contenció en el increment i restricció en matèria de contractació de nous efectius en les estructures públiques que conté la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de Racionalització i Sostenibilitat Local (LRSAL) i altres normatives pressupostàries que apliquen limitacions en la taxa de reposició existent en el sector públic, i que en termes generals impedeixen el creixement de les plantilles municipals.

Precisament, tenint en compte les necessitats de gestió i explotació dels Museus Municipals, d'acord amb les propostes de plans funcionals i de gestió dels dos equipaments referenciats (el Museu Municipall i el Museu del Renaixement) es conclou que aquestes no es poden cobrir amb els mitjans actuals del departament de Cultura de l'Ajuntament de Molins de Rei.

5.3.2.4 Altres experiències i models de gestió a Catalunya

Finalment, en un exercici de "benchmarking" comparatiu sobre com s'estan gestionant aquest equipaments a Catalunya, apuntarem breument algunes de les principals experiències de gestió.

En una reflexió més global sobre el model d'explotació dels serveis culturals, socials o comunitaris a Catalunya, cal destacar que no existeixen unes modalitats contractuals que es puguin considerar més adients que d'altres, sinó que en funció de la tradició culturals i les dinàmiques de cada municipi i en funció de la situació econòmica i organitzativa de cada ajuntament s'han anat establint sistemes de gestió que han buscat la màxima eficiència en la prestació del servei.

En aquest sentit, **la gestió indirecta mitjançant concessió**, donades les dificultats introduïdes especialment des de l'actual LCPS, s'està limitant als grans equipaments culturals o comunitaris de les grans ciutats, com Barcelona i altres capitals. Així, el consistori de la capital catalana ha optat, en el model d'explotació de molts d'aquests equipaments, per tramitar un contracte de concessió de serveis - que englobi la totalitat de les prestació, que pot anar des de l'operativa i serveis auxiliars de manteniment i explotació, fins la gestió, promoció i dinamització de les activitats, assumint el risc operacional en la recaptació d'ingressos i en el correcte funcionament de l'equipament. Amb l'excepció que, per tal d'assegurar el model d'equilibri econòmic, es calcula en l'expedient de licitació el dèficit de funcionament de l'equipament, que serà assumit directament per l'Ajuntament i compensat al concessionari mitjançant una aportació econòmica municipal o assumint directament les despeses de manteniment, subministrament i inversions, mentre que el concessionari ha de fer front, en el marc del seu risc

operacional, a un percentatge determinat de les despeses a través de la gestió dels ingressos que es deriven del cobrament de les tarifes que paguen els usuaris o per l'ús de les màquines de "vending", per exemple. En moltes de les licitacions d'aquest tipus a Barcelona, l'Ajuntament assumeix un percentatge dels costos que pot arribar al 75% per tal de fer viable l'explotació. Per tant, en principi, el concessionari es retribueix directament de les tarifes que paguen els usuaris i de l'aportació municipal, però aquesta retribució serà proporcional i efectiva al nivell de l'explotació, de tal manera que l'adjudicatari assumeix la totalitat del risc de demanda.

Una altra de les opcions més esteses és la gestió directa però amb suport extern de bona part de l'operativa i l'explotació. Es tracta d'encarregar a una empresa o entitat especialitzada i experta o fins i tot prioritant aquest tipus de contractes de serveis amb empreses o fundacions d'economia social en funció dels usos, finalitats i usuaris potencial del projecte del centre.

L'externalització és una modalitat de gestió molt avantatjosa en determinades circumstàncies (aprofitament del know-how i de recursos d'empreses especialitzades que permet optimitzar costos), tot i que comporta alguns riscos: la pèrdua de control dels processos, la descapitalització de know-how, la informació confidencial sobre els públics que gestiona el prestador, etc. La gestió externalitzada en aquest sistema de gestió directa comportaria de vegades la contractació tant la part d'operativa de manteniment i administració a través de serveis auxiliars a proveïdors externs (neteja, vigilància, manteniment i conservació d'instal·lacions, atenció a espectadors, serveis tècnics, etc.) como principalment de la gestió cultural, social o comunitària de l'equipament. La relació entre aquesta empresa gestora especialitzada i l'Administració es pot regular eficaçment a través d'un contracte programa, que estableix els objectius estratègics, operatius i els mecanismes d'avaluació de l'acompliment d'aquests objectius. També cal tenir en compte que només es pot externalitzar la gestió, i el titular de l'equipament manté les funcions de planificació, control i avaluació.

Els Centre Cívics i culturals del Prat de Llobregat, a tall d'exemple, es gestionen preferentment amb aquest model sota els principis d'Autonomia de gestió de cada centre. És un model que anomenen "model públic de gestió mixta", en el qual l'Ajuntament dissenya les línies generals d'actuació a través del Projecte de Centre –que és el programa que marca les línies d'actuació, la definició del centre, els objectius, els àmbits de treball, els destinataris, l'organització i el pressupost- i que forma part del "Document Marc de Centre Cívics" del municipi- però el funcionament i l'explotació diària i la programació i dinamització d'activitats és responsabilitat d'una empresa gestora. Habitualment, i a través d'un retribució tancada i regular –de la que prop del 70% es destina a fer front a les despeses de personal- el contractista es fa càrrec de la gestió econòmica i de la de recursos humans, a més de la resta d'aspectes organitzatius.

També funcionen sota aquesta modalitat la majoria d'equipaments culturals, socials o educatiu de L'Hospitalet de Llobregat, com l'escola de Música, a tall d'exemple, on s'externalitza el suport a la docència i a les activitats no docents (recepció, administració i producció) mitjançant un contracte de serveis de l'any 2017. Els Ajuntaments de Granollers i Sant Cugat del Vallès, per esmentar-ne alguns, també exploten els seus equipaments amb la mateixa modalitat.

Finalment, ens referirem a altres sistemes de funcionament dins les modalitat de gestió directa, com pot ser des de la pròpia Entitat Local, amb la seva estructura orgànica, amb l'inconvenient que el propi procediment administratiu i el marc laboral i organitzatiu de la institució titular pot restar agilitat i flexibilitat en la gestió, però amb l'avantatge de comptar amb una major protecció dels serveis centrals (en aspectes pressupostaris i en l'ús de serveis comuns) pel fet de formar part de l'estructura orgànica i de poder generar economies d'escala.

Els Centre Cívics de Sabadell, a tall d'exemple, es gestionen a través d'aquesta modalitat. Per la seva banda, a Manresa han optat per la creació d'una societat mercantil local per a l' explotació i manteniment ordinari i han arribat a establir convenis de col·laboració amb entitats culturals per a la programació.

5.3.2.5 Conclusions

A continuació, s'aporta un DAFO comparatiu de fortaleces i debilitats, extretes a partir d'experiències de gestió i balanços de gestió en serveis públics, entre la gestió directa amb mitjans propis (EL/AOL) i la gestió directa a través de societat mercantil (SML):

	Fortaleces	Debilitats
GESTIÓ DIRECTA EL/AOL	- Menor càrrega impositiva si tots els processos i tasques es duen internament: no subjecció impost societats	- Més protocols, limitacions i tramitacions administratives més lentes per a la contractació de personal, substitucions i baixes, assignació de tasques. - Més lentitud en la tramitació administrativa. - Majors costos d'estructura i major despesa de personal a la llarga. - Majors contractacions externes de personal de suport, compres i subministraments per assumir nous serveis degut a les limitacions de la LARSAL. - Més limitacions financeres i risc de menys recursos pels serveis gestionats pel principi de

		"caixa única"
GESTIÓ DIRECTA SML	Fortaleses	Debilitats
	- Major agilitat i flexibilitat en compres, contractes i licitacions. - Major agilitat en la contractació de personal. - Majors sinèrgies en l'exploració i gestió i optimització de costos per estructura ja existent. - Capacitat de resposta ràpida davant incidències i altres urgències. - Major facilitat en el tractament de l'IVA.	- Riscos per manca d'autonomia de funcionament pel nivell de dependència de l'Ajuntament. - Menys percepció ciutadana sobre el caràcter públic de la societat i de la gestió de serveis públics.

5.3.3 Conclusions sobre les alternatives de gestió

Així doncs i a mode de conclusions de l'estudi sobre els diferents models de gestió analitzats, la present memòria justificativa acredita que la fórmula de gestió directa a través de ens diferenciat, especialment tenint en compte que la SML de Molins ja està plenament operativa i compta amb una estructura pròpia, és la més sostenible i eficient d'entre les modalitats de gestió directa, especialment en relació a la prestació amb mitjans propis per part de la pròpia Entitat Local. Així mateix, prèviament, ja s'ha acreditat que, en aquest tipus de serveis de caire social, educatiu o cultural, la gestió directa en resulta més sostenible en vers el contracte de concessió de serveis -gestió indirecta-, sempre d'acord amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i control de despesa, i amb total respecte als principis d'eficàcia, eficiència, publicitat, transparència, no discriminació i igualtat de tracte.

Com s'ha ressaltat, hem de tenir ben present la dificultat de justificar el risc operacional en una gestió indirecta en aquesta modalitat de serveis. Cal partir de la premissa, doncs, que en aquest servei no és possible traslladar el risc operacional al concessionari, en tant en quant no es genera prou activitat més enllà de la promoguda per les pròpies entitats i el propi ajuntament capaç de generar ingressos addicionals, donat el volum de població del municipi i la dimensió dels equipaments museístics existents i

projectes, la qual cosa eliminaria la possibilitat de gestionar el servei objecte del present estudi a través dels models de gestió indirecta contemplats en la LCSP, és a dir, concessió.

En conclusió, en el cas que ens ocupa no hi ha cap transmissió del risc operacional en cap de les circumstàncies plantejades ja que, singularment, no es pot justificar, al nostre entendre i en les circumstàncies de Molins, el risc de demanda o el risc d'operació. En altres concessions de serveis amb un caire d'activitat econòmica, com pot ser l'abastament d'aigua, el concessionari només té garantida la seva retribució a través de les tarifes del servei d'aigua que cobrarà directament a l'usuari, ja que en els nous contractes de concessió no es planteja una retribució pels costos del servei sinó que el concessionari obté el seu benefici, en tot cas, de la bona gestió que pugui fer en l'explotació del servei i en una optimització dels seus costos, en funció de la seva experiència i el seu coneixement del sector.

Així mateix, l'anàlisi duta a terme també s'ha centrat en comparar altres paràmetres entre la gestió directa per part de la pròpia Entitat Local i la que duria a terme un ens personificat, com una SML, i particularitzant en el cas de Molins a través de l'empresa pública mitjà propi Molivers, com poden ser les despeses de personal i estructura, la major o major flexibilitat i agilitar en les contractacions i compres, l'impacte fiscal de l'IVA, o les limitacions en les contractacions externes, entre d'altres criteris.

Molins de Rei, 17 de maig de 2022

El Cap del Negociat de Cultura e.f.,

La Cap de Serveis Jurídics e.f.,

REGLAMENT MUSEUS MOLINS

Sumari

Preàmbul.....	2
CAPÍTOL 1. Disposicions generals	2
Article 1. Objecte	2
Article 2. Naturalesa	2
Article 3. Àmbit d'aplicació	3
Article 4. Finalitat	3
4.1. Museu Municipal	3
4.2 . Museu del Renaixement.....	3
Article 5. Instal·lacions i espais	3
5.1 Museu Municipal	3
5.2 Museu del Renaixement.....	4
CAPÍTOL 2. Organització.....	4
Article 6. Model de gestió	4
Article 7. Òrgans de participació i consulta	4
Article 8. Personal del servei Museu Molins	4
CAPÍTOL 3. Drets i deures de les persones usuàries	5
Article 9. Persones usuàries de les instal·lacions	5
Article 10. Drets	5
Article 11. Deures	5
Disposicions finals.....	5

Preàmbul

L'Ajuntament de Molins de Rei, en el marc de l'expedient d'establiment del nou Servei Públic municipal dels museus municipals i d'acord amb les competències que la Llei de museus atribueix als Ajuntament en ordre a instituir, reglamentar i mantenir els museus municipals, elabora el present reglament per establir el règim de funcionament de Museus Molins integrats per dos centres, el primer denominat Museu Municipal, situat a l'edifici de Ca n'Ametller (pl. Catalunya 25), i el futur Museu del Renaixement, que està previst habilitar al Palau Requesens (Pl. del Palau), un edifici històric municipal, declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

Els espais esmentats estaran al servei de tota la ciutadania i tindran la consideració de béns de domini públic afectes al servei públic.

El bon funcionament d'aquests espais fa necessari que existeixi una regulació interna global de caràcter organitzatiu que estableixi la finalitat, la destinació i els paràmetres generals per coordinar els diferents usos, les normes de conducta dels usuaris i les normes de funcionament de l'equipament. Aquesta regulació haurà de desplegar-se i adaptar-se a cada un dels centres museístics adscrits a aquest servei públic amb un reglament per cadascun d'ells que desenvoluparan la normativa d'ús i el regim de funcionament, la relació amb els usuaris, els horaris d'obertura i el règim sancionador, entre altres, a través de la tramitació corresponent.

CAPÍTOL 1. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte del present reglament del servei públic de museus municipals de Molins de Rei és establir les bases pel funcionament del servei públic Museus Molins, que compren el Museu Municipal i el Museu del Renaixement que s'està habilitant al Palau Requesens, així com les possibles futures incorporacions, ampliacions i nous equipaments en la xarxa museística del municipi.

Article 2. Naturalesa

Tant el Museu Municipal com el futur Museu del Renaixement són equipaments afectes al servei públic, oberts al públic i de titularitat municipal. Són també institucions sense ànim de lucre al servei de la societat i del seu desenvolupament. L'Ajuntament s'ocupa de l'adquisició, conservació, investigació, transmissió d'informació i exposició de testimonis materials dels individus i el seu entorn.

En concret al consistori, a través del Negociat de Cultura, li corresponen, com a titular del servei, les funcions següents:

- a) La supervisió i tutela sobre el funcionament del servei.
- b) La resolució de tots els recursos, queixes i peticions que es presentin contra els actes de gestió del servei.
- c) L'establiment del preu i/o taxa per a la prestació dels serveis i cobrament de les mateixes quan correspongui a través de les ordenances municipals.
- d) El reconeixement de la condició d'usuari del servei.
- e) La cura dels béns adscrits al servei que siguin de titularitat municipal.

f) La resta d'atribucions que la legislació de règim local reserva als ens públics titulars dels serveis municipals.

Article 3. Àmbit d'aplicació

L'àmbit territorial d'aquesta norma són els museus municipals de Molins de Rei. Aquest reglament s'aplica a tots els espais adscrits al servei públic de museus municipals, que actualment són: les dependències del Museu Municipal a Ca n'Ametller, situat a la plaça de Catalunya, núm. 25 i el seu magatzem o reserva del carrer Pintor Fortuny núm. 53, i l'edifici del Palau de Requesens, situat a la plaça del Palau núm. 1; dedicats al servei Museus Molins. Tindran la mateixa consideració els espais complementaris que es pugin establir en un futur.

Article 4. Finalitat

La finalitat principal del servei Museus Molins és procurar la conservació, la documentació i la difusió del patrimoni local, de manera que els visitants puguin trobar una proposta cultural interessant, participativa, lúdica i científica.

A la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català i a la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus s'hi troben amb més detall les finalitats dels museus.

Les finalitats específiques de cadascun dels museus que comprenen aquest servei públic de Molins de Rei es detallen a continuació:

4.1. Museu Municipal

La finalitat específica del Museu Municipal és donar a conèixer, conservar, i documentar la seva col·lecció local i difondre el patrimoni local i fomentar la recerca.

4.2 . Museu del Renaixement

La finalitat principal del Museu del Renaixement, d'acord amb els projectes museològics i museogràfic, és esdevenir un centre museístic de referència per a la conservació, la difusió, la promoció i la dinamització del Renaixement català, destinat a presentar i conservar una col·lecció d'art de l'època amb els fons propis de la col·lecció municipal i els procedents d'altres institucions museístiques en regim de préstec, cessió o dipòsit.

Article 5. Instal·lacions i espais

5.1 Museu Municipal

El Museu Municipal situat a Ca n'Ametller (plaça Catalunya, núm. 25), es distribueix, principalment, en les sales següents:

- Recepció
- Sala d'exposicions temporals. Planta baixa
- Sala d'exposicions permanent. Primera planta
- Sala de consulta, biblioteca i d'activitats de petit format. Primera planta
- Sala de conferències, d'activitats i tallers. Segona planta

També compta amb les instal·lacions del carrer Fortuny 55, la seu primigènia del museu, on hi ha bona part del dipòsit de la col·lecció local.

5.2 Museu del Renaixement

El Museu del Renaixement tindrà la seva seu al Palau de Requesens, un edifici construït el segle XV i declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN), ubicat al centre de la població, a la plaça que porta el nom de Plaça del Palau.

CAPÍTOL 2. Organització

Article 6. Model de gestió

El model de gestió idoni d'aquest servei públic ha de ser aquell que millor s'adapti a les necessitats de la ciutadania i als recursos disponibles per part de l'Ajuntament de Molins de Rei de manera que, com s'ha justificat en la memòria de l'expedient d'establiment del nou servei públic, s'ha considerat que el model més eficient i sostenible, d'acord amb els requisits de la Llei reguladora de les bases del règim local (LRBRL), és la gestió directa a través d'un ens personificat, en aquest cas, la societat pública municipal Molivers SL.

Article 7. Òrgans de participació i consulta

El servei de Museus Molins està integrat per dos centres, de temàtica i abast diferent, amb col·leccions diferents –una local i una monogràfica- i projecció també distintes. Aquest fet determina llurs òrgans de participació i consulta.

El Museu Municipal compta actualment amb el *Consell Rector del Museu Municipal de Molins de Rei*, un òrgan de participació i consulta que es va crear amb la voluntat compartida de col·laboració de l'Ajuntament de la vila i l'Associació Amics del Museu - promotors de la col·lecció a mitjans del segle XX. El funcionament, la composició i l'organització d'aquest òrgan es detalla en el Reglament del Consell Rector del Museu de Molins de Rei, aprovat pel Ple de l'ajuntament el 21 d'octubre de 2014, i que manté la seva vigència.

Per altra banda, el consistori compta amb un document de treball intern anomenat *Pla de gestió del Palau de Requesens*, específic pel Museu del Renaixement, de cara a la seva posada en explotació i que contempla la necessitat de crear un *Consell assessor* de caire científic atesa la naturalesa del centre, i alhora també realitza propostes de creació d'altres òrgans de participació ciutadana. Aquests òrgans, si és el cas, hauran de crear-se de manera específica i seguint el procediment establert.

Article 8. Personal del servei Museu Molins

Els mitjans personal i materials que conformaran el servei públic de Museus Molins seran aquells que s'estipulin pel seu bon funcionament a cadascun dels centres en funció de les seves necessitats i horaris d'obertura.

CAPÍTOL 3. Drets i deures de les persones usuàries

Article 9. Persones usuàries de les instal·lacions

S'entén com a usuari qualsevol persona física o jurídica que faci ús de les instal·lacions museístiques ja sigui de manera puntual o perllongada i sota qualsevol de les modalitats d'ús.

L'exposició permanent dels centres museístics i l'organització de tots els actes i les activitats que es promoguin en els centres que conformen Museus Molins, van dirigides als perfils d'usuaris següents, pels quals s'ha de vetllar:

- Famílies
- Persones jubilades
- Turistes culturals nacionals i internacionals
- En el cas de venda de paquets conjunts i cooperació entre altres equipaments culturals i patrimonials amb afinitat en la temàtica.
- Escolars, a través dels respectius projectes pedagògics.

Article 10. Drets

Els drets de les persones usuàries del servei són els següents:

- Accessibilitat als serveis
- Atenció respectuosa per part del personal del servei
- Rebre l'atenció en les llengües oficials
- No rebre cap tipus de discriminació
- Ser informats dels requisits i les condicions en les quals es realitza qualsevol dels serveis que ofereix el Museu
- Possibilitat de presentar una queixa o reclamació en cas de rebre un servei inadequat a través del procediment establert
- Confidencialitat de les dades
- Disposar de les condicions adequades de seguretat i higiene

Article 11. Deures

Els deures de les persones usuàries del servei són els següents:

- Tracte respectuós amb el personal del servei
- Comportament cívic, i amb respecte cap a la resta d'usuaris
- Ús adequat de les instal·lacions
- Respectar i protegir el patrimoni cultural que s'exposen als centres museístics

Disposicions finals

Primera.- Normativa supletòria

En tot el que no està previst en aquest Reglament s'ha d'aplicar la legislació en matèria de règim local, la legislació de museus i, si escau, la legislació sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

**Ajuntament
de Molins de Rei**

Segona.- Entrada en vigor

Aquest Reglament entrarà en vigor un cop s'hagi aprovat definitivament i se n'hagi publicat el text íntegre en el *BOPB*, un cop hagi transcorregut el termini de quinze dies hàbils establert en l'article 65.2 i el 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i regirà mentre no se n'acordi la modificació o derogació.

Molins de Rei,

L'ALCALDE,
XAVI PAZ PENCHE

Xavi Paz
Penche - DNI
46674741J
(TCAT)

Digitally signed by
Xavi Paz Penche -
DNI 46674741J
(TCAT)
Date: 2022.08.11
12:03:32 +02'00'